

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/19/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118012316
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8118012316.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Mariána Mačuru a JUDr. Vladimíra Monoka na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.08.2020 v Prešove, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), f) Tr. poriadku na podklade odvolaní krajského prokurátora, obžalovaného V. B., obžalovaného E. Č. a poškodeného K. F. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/131/2018 zo dňa 06.02.2020 v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

I. obžalovaných

X. V. B., nar. XX.XX.XXXX v Z. H., trvale bytom J., bez prihlásenia bytom ul. Š. XX, J., t. č. v ÚVV a ÚVTOS Prešov od 01.02.2018

X. E. Č., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom ul. J. F. X, Z., S. R., t. č. v ÚVV a ÚVTOS Prešov od 01.02.2018,

u z n á v a v i n n ý m i , ž e

1/ obžalovaní V. B. C. E. Č.

- dňa 10.05.2016, približne do 02.00 hod., na parkovisku pri oplotení areálu ZŠ Šrobárova v Prešove, po vzájomnej dohode s ďalšou osobou (vykonávateľom) z dôvodu predchádzajúcich hanlivých verbálnych prejavov K. F. na adresu obžalovaného V. B., spoločne podpálili menovanému K. F. jeho osobné motorové vozidlo zn. Audi Q7, EČV: J.-XXX O. a to tak, že obžalovaný V. B. určil ostatným ich úlohy, obžalovaný E. Č. zaobstaral benzín a strážil v okolí miesta činu a vykonávateľ polial benzínom predmetné vozidlo a toto zapálil, pričom v dôsledku následného požiaru, ukončeného hasičským zásahom, došlo takmer k úplnému vyhoreniu motorovej časti aj interiéru vozidla K. F. so spôsobenou škodou vo výške 16.103,- eur a k obhoreniu pravej časti vedľa stojacieho osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia, EČV: J.-XXX O. majiteľa O. Š., so spôsobenou škodou vo výške 2.982,- eur,

2/ obžalovaní Timotej B. C. E. Č.

- dňa 15.07.2016 približne medzi 03.00 a 04.00 hod. na parkovisku pred predajňou Miro-Market na ul. Okružnej 29 v Prešove, po vzájomnej dohode s ďalšími osobami, spoločne podpálili osobné motorové vozidlo majiteľa G. G. zn. Jeep Grand Cherokee, EČV: J.-XXX O., a to tak, že obžalovaný V. B. určil ostatným ich úlohy a spolu s obžalovaným E. Č.X. zadovážili benzín, ďalšia osoba nahovorila vykonávateľa na realizáciu skutku, ktorý polial benzínom predmetné vozidlo a toto zapálil, pričom v dôsledku následného požiaru ukončeného hasičským zásahom došlo k obhoreniu prednej pravej časti vozidla so spôsobenou škodou vo výške 19.093,- eur,

3/ obžalovaní V. B. C. E. Č.

- dňa 10.05.2017 v nočných hodinách na ul. B. X Y. J., po vzájomnej dohode s ďalšou osobou (vykonávateľom) spoločne za použitia násilia vnikli do priestorov Fitness Centra Opál a to tak, že motorovým vozidlom obžalovaného E. Č. sa dopravili na miesto činu, obžalovaný V. B. C. E. Č. strážili okolie miesta činu, zatiaľ čo vykonávateľ vyliezol na strechu objektu, páčidlom vypáčil strešné okno, vnikol dnu a z priestorov fitness centra zobral:

- tablet zn. Samsung, TAB 4 10.1 v hodnote 281,- eur,
- bezdrôtové slúchadlá sivej farby v hodnote 20,- eur,
- finančnú hotovosť vo výške 50,- eur,
- 150 ks CFM tyčínok zn. Vision Nutrition v hodnote 180,- eur,
- 400 ks proteínu v balení po 30 g zn. Best Nutrition v hodnote 192,- eur,
- 144 tyčínok Excelenēt zn. Nutrent v hodnote 180,- eur,
- 40 ks Gainer v balení po 40 g zn. Best Nutrition v hodnote 16,- eur a
- 8 ks rukavíc zn. Best Nutrition v hodnote 10,- eur,

príčom uvedené veci v taškách pohádzal cez okno von a obžalovaný V. B. tieto ponosil do vozidla, následne z miesta činu odišli, spôsobiac pre prevádzkovateľa fitness centra firmu Net-comen, s.r.o. Prešov, škodu vo výške 909,- eur a E. O. odcudzením vyššie uvedených slúchadiel škodu vo výške 20,- eur,

4/ obžalovaný V. B.

- v nočných hodinách z 13.08.2017 na 14.08.2017 na ul. Š. XX Y. J., po predchádzajúcej vzájomnej dohode s ďalšou osobou spoločne za použitia násilia vnikli do rodinného domu majiteľa A.. E. Š. tak, že preskočili plot pozemku, kliešťami preštili horný záves na otvorenom okne - vetračke a cez toto vliezli do domu, kde vyломili jedny interiérové dvere, násilne odstránili zámok na plechovej skrini a z domu odcudzili:

- a) dlhú strelnú palnú opakovaciu zbraň, malokalibrovú pušku zn. Zbrojovka Brno, kal. 22LR, v. č. 126669 v hodnote 150,- eur,
- b) dlhú strelnú palnú jednovýstrelovú zbraň, brokovnicu zn. Baikal, kal. 12, v. č. B66351 v hodnote 50,- eur,
- c) dlhú strelnú palnú opakovaciu zbraň, malokalibrovú pušku zn. Zbrojovka Brno, kal. 22LR, v. č. 52964 v hodnote 50,- eur,
- d) dlhú strelnú viacvýstrelovú zbraň, brokovú dvojku zn. Zbrojovka Brno, kal. 16/16, v. r. 35446 v hodnote 80,- eur,
- e) dlhú strelnú palnú viacvýstrelovú kombinovanú zbraň, guľobrokovú kozlicu zn. Zbrojovka Brno, kal. 12/7x 57R, v. č. 002218 (baskula), 400273 (zväzok hlavni) v hodnote 180,- eur,
- f) strelecky znehodnotenú dlhú strelnú palnú viacvýstrelovú zbraň, brokovú dvojku belgickej výroby, kal. 20, nezisteného výrobného čísla v nulovej hodnote,
- g) dlhú strelnú plynovú zbraň, vzduchovku zn. Slávia, kal. 4,5 mm, v. č. 006227 v hodnote 50,- eur,
- h) dlhú strelnú plynovú zbraň, vzduchovku zn. IŽ, kal. 4,5 mm, v. č. K 1460 v hodnote 10,- eur,
- i) expanznú opakovaciu zbraň, revolver zn. Bruni, kal. 9 mmK, v. č. 085887 v nulovej hodnote,
- j) 331 ks nábojov rôznych kalibrov v hodnote minimálne 62,89 eur,
- k) 1.170 ks striel typu Diabolo, kalibru 4,5 mm v hodnote 8,- eur,
- l) 14 ks nábojníc, puzdro na náboje a 4 plechové krabičky na strelivo v nulovej hodnote,
- m) 152 ks malokalibrových nábojov v hodnote 106,40 eur, spôsobiac pre A.. A. Š. (syn A.. E. Š.) škodu vo výške 747,29 eur a ďalej z domu odcudzili:
- n) 17 fliaš alkoholu rozličných značiek v hodnote 251,40 eur,
- o) 3 deky v hodnote 27,87 eur,
- p) 3 krištáľové vázy v hodnote 56,78 eur,
- r) ozdobný polkruhový stojan so 6 dýkami v hodnote 30,- eur,
- s) 9 ks dýk z chirurgickej ocele, rukoväte z parožia, každá v koženom puzdre v hodnote 29,88 eur,
- t) krabičku so zlomkovým zlatom a obrúčkou v hodnote minimálne 26,- eur,
- u) súpravu z ružového porcelánu v hodnote 9,15 eur,
- v) medaile a vyznamenania v hodnote 31,83 eur,
- x) britvu v hodnote 0,35 eur a

z) plátenný vak v hodnote 5,50 eur,
spôsobiac pre A.. E. Š. škodu vo výške 468,76 eur,
pričom obžalovaný V. B. pri skutkoch v bodoch 3/ a 4/ odcudzením vecí spôsobil celkovú škodu vo výške minimálne 2.145,05 eur,

5/ obžalovaný V. B.

- v období od 14.08.2017 do 01.02.2018, v byte č. XX, ktorý prenajímal jeho otec, K. B., na adrese Š.Á. XXXX/XX Y. J. a v záhradnej chatke č. XXXX, ktorej vlastníčkou je jeho stará mama H. H., v záhradkárskej lokalite E., na parcele č. XXXXX v okrese J., nedovolené ukrýval:

- dlhú strelnú palnú opakovaciu zbraň, malokalibrovú pušku zn. Zbrojovka Brno, kal. 22LR, v. č. 126669,
- dlhú strelnú palnú jednovýstrelovú zbraň, brokovnicu zn. Baikal, kal. 12, v. č. B66351,
- dlhú strelnú palnú opakovaciu zbraň, malokalibrovú pušku zn. Zbrojovka Brno, kal. 22LR, v. č. 52964 a
- 331 ks nábojov rôznych kalibrov,
- nedovolené upravenú strelecky znehodnotenú dlhú strelnú palnú viacvýstrelovú zbraň, brokovej dvojky belgickej výroby, kal. 20, nezisteného výrobného čísla,
- nedovolené upravenú expanznú opakovaciu zbraň, revolver zn. Bruni, kal 9 mm K, v. č. 085887,

pričom v zmysle zák. č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vymenované predmety sú strelnými zbraňami a strelivom, na legálnu držbu ktorých je potrebný zbrojný preukaz, zbrojná licencia alebo zbrojný sprievodný list na trvalý vývoz, ktoré obžalovaný nemal a sú tiež zakázanými zbraňami,

6/ obžalovaný V. B. C. E. Č.

- v priebehu mesiaca január 2018 v okolí mesta Z. Y. S. R. a v meste Y. Š. Y. S. J., v spolčení s ďalšou nestotožnenou osobou, využíjúc vymyslený dlh J. Č. vo výške 500,- eur voči obžalovanému E. Č. a pod hrozbou podpálenia vozidla patriaceho otcovi J. Č., menovaného nútili uhradiť uvedený dlh, ktorý za J. Č. zaplatila jeho matka, B. Č., poukázaním finančných prostriedkov na obžalovanými udaný bankový účet, t e d a

obžalovaný V. B.

v bode 1/

- zosnoval a riadil spáchanie dokonaného trestného činu, ktorým páchatelia poškodili a urobili neupotrebitelnou cudziu vec a spôsobili tak na cudzom majetku väčšiu škodu a z osobitného motívu
- pomsty,

v bode 2/

- spoločným konaním poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

v bodoch 3/ a 4/ rozsudku

- spoločným konaním v bode 3/ a 4/ si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a čin spáchal vlámaním, pritom v bode 4/ neoprávnene vnikol do obydlia iného, tam neoprávnene zotrval a spáchal taký čin prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu,

v bode 5/

- držal bez povolenia strelivo a zbrane,

v bode 6/

- spoločným konaním iného hrozbou násillia nútil, aby niečo konal,

obžalovaný E. Č.

v bode 1/

- spoločným konaním poškodil a urobil neupotrebitelnou cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu a z osobitného motívu - z pomsty,

v bode 2/

- spoločným konaním poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

v bode 3/

- spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu a čin spáchal vlámaním,

v bode 6/

- spoločným konaním iného hrozbou násilia nútil, aby niečo konal,

t ý m s p á c h a l i

obžalovaný V. B.

v bode 1/

- účasťníctvo vo forme organizátora k prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 21 ods. 1 písm. a) k § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zákona s poukázaním na § 140 písm. b) Tr. zákona,

v bode 2/

- v spolupáchateľstve prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 20 k § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona,

v bode 3/ a 4/

- v spolupáchateľstve pokračovací prečin krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. a), b) Tr. zákona účinného od 01.08.2019 s časťou v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona,

v bode 5/

- zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona,

v bode 6/ rozsudku

- v spolupáchateľstve zločin vydierania podľa § 20 k § 189 ods. 1 Tr. zákona,

obžalovaný E. Č.

v bode 1/ rozsudku

- v spolupáchateľstve prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 20 k § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zákona s poukázaním na § 140 písm. b) Tr. zákona,

v bode 2/ rozsudku

- v spolupáchateľstve prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 20 k § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona,

v bode 3/ rozsudku

- v spolupáchateľstve prečin krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. a), b) Trestného zákona účinného od 01.08.2019,

v bode 6/ rozsudku

- v spolupáchateľstve zločin vydierania podľa § 20 k 189 ods. 1 Tr. zákona,

a z a t o i m u k l a d á :

1. obžalovanému V. B.

Podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 2, § 37 písm. h), m), § 38 ods. 4 Tr. zákona ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

2. obžalovanému E. Č.

Podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. j), § 37 písm. h) Tr. zákona ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

II. Podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku obžalovaných

1. V. B., nar. XX.XX.XXXX Y. Z. H., trvale bytom J., L. J. L. N.. Š. XX, J., t. č. v ÚVV a ÚVTOS Prešov,

2. E. Č., nar. XX.XX.XXXX Y. J., trvale bytom ul. J. F. X, Z., S. R., t.č. v ÚVV a ÚVTOS Prešov,

o s l o b d z u j e spod obžaloby prokurátora Krajskej prokuratúry Košice pre skutok kvalifikovaný ako pokračovací zločin prípravy zločinu lúpeže podľa § 13 ods. 1, § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zákona s poukázaním na § 138 písm. i) Tr. zákona, ktorého sa mali dopustiť tak, že

- v priebehu viacerých mesiacov roka 2017, do 27.10.2017 v Prešove a v Sabinove, spoločne s ďalšou osobou plánovali organizované násilné prepadnutie zlatníctva na Námestí slobody 20 v Sabinove tak, že viackrát obhliadli miesto činu a únikové trasy, hľadali vhodné motorové vozidlo na prívoz a odvoz z miesta činu, pripravili si maskovacie doplnky šatstva na vykonanie činu, alternatívy vykonania činu, rozdelili si úlohy tak, že obžalovaný E. Č. mal šoférovať vozidlo pri prívoze a odvoze z miesta činu, ďalšia osoba mala pri prepade držať pracovníčku zlatníctva a obžalovaný V. B. mal odcudziť zlaté predmety, následne minimálne v jednom prípade všetci traja sa dostavili vozidlom obžalovaného E. Č.X. na miesto činu s úmyslom vykonať čin, ku ktorému nedošlo kvôli nevhodným podmienkam na jeho vykonanie, a v ďalších prípadoch k vykonaniu činu nedošlo pre prítomnosť zákazníkov v uvedenom zlatníctve, pričom obaja obžalovaní pokračovali v plánovaní uvedeného prepadnutia až do svojho zadržania dňa 01.02.2018,

- v priebehu viacerých mesiacov roka 2017, do 27.10.2017 v Prešove a inde, spoločne s ďalšou osobou plánovali organizované násilné prepadnutie bližšie nezisteného zlatníctva v meste Zakopane, Poľská republika, a to tak, že viackrát obhliadli miesto činu a únikové trasy, hľadali vhodné motorové vozidlo na prívoz a odvoz z miesta činu, pripravili si maskovacie doplnky šatstva na vykonanie činu a rozdelili si úlohy tak, že obžalovaný E. Č. mal šoférovať vozidlo, pri prívoze a odvoze z miesta činu a obžalovaný V. B. s ďalšou osobou mali vykonať násilné prepadnutie, pričom minimálne v jednom prípade obžalovaný V. B. s ďalšou osobou sa dostavili na miesto činu s úmyslom vykonať čin, ku ktorému nedošlo kvôli prítomnosti väčšieho počtu ľudí v okolí zlatníctva, a v období od 27.10.2017 až do svojho zadržania dňa 01.02.2018 obaja obžalovaní v Prešove a inde, naďalej plánovali násilné prepadnutie predmetného zlatníctva a pripravovali alternatívy vykonania tohto činu, pretože skutky nie sú trestným činom.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovaným E. Č. a V. B. u k l a d á povinnosť nahradiť poškodenému K. F., nar. XX.XX.XXXX Y. J., bytom J., Š. XX, spoločne a nerozdielne škodu vo výške 16.103,- (šestnásťtisícotri) eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku súd poškodených spol. Net-comen, s. r. o., so sídlom Prešov, Švábska 26, IČO: 48 320 684, A.. A. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J., Š. XX, a A.. E. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J., Š. XX, s ich nárokom na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/131/2018 zo dňa 06.02.2020 obžalovaný V. B. bol uznaný vinným v bodoch 1 a 2 rozsudku z pokračovacieho zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Tr. zákona, s poukázaním na § 138 písm. i) Tr. zákona, v bode 1 obžaloby aj podľa § 245 ods. 2 písm. b) Tr. zákona, s poukázaním na § 140 písm. b) Tr. zákona, v bode 3 zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b) Tr. zákona účinného do 31.7.2019 s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zákona, v bode 4 rozsudku z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, b/, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona účinného od 1.8.2019 formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zákona a v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zákona, s poukázaním na § 138 písm. e) Tr. zákona, v bode 5 rozsudku zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. b) Tr. zákona, v bodoch 6 a 7 rozsudku z pokračovacej prípravy zločinu lúpeže podľa § 13 ods. 1, § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zákona, s poukázaním na § 138 písm. i) Tr. zákona a v bode 8 rozsudku zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona, s poukázaním na § 138 písm. i) Tr. zákona a obžalovaný E. Č. bol uznaný vinným v bodoch 1 a 2 rozsudku z opakovacieho zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Tr. zákona, s poukázaním na § 138 písm. i) Tr. zákona, v bode 1 rozsudku aj podľa § 245 ods. 2 písm. b) Tr. zákona, s poukázaním na § 140 písm. b) Tr. zákona, v bode 3 rozsudku zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b) Tr. zákona účinného do 31.7.2019 s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zákona, v bodoch 6 a 7 rozsudku z pokračovacej prípravy zločinu lúpeže podľa § 13 ods. 1, § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zákona, s poukázaním na § 138 písm. i) Tr. zákona a v bode 8 rozsudku zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona, s poukázaním na § 138 písm. i) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

1. obžalovaní V. B. C. E. Č.

- dňa 10.05.2016, približne do 02.00 h, na parkovisku pri oplotení areálu ZŠ Šrobárova v Prešove, po naplánovaní skutku s ďalšou osobou (vykonávateľom), po rozdelení úloh a ich koordinácií, z dôvodu predchádzajúcich hanlivých verbálnych prejavov K. F. na adresu obvineného V. B., spoločne podpálili menovanému K. F. jeho osobné motorové vozidlo zn. Audi Q7, EČV: J.-XXX O., a to tak, že obvinený V. B. určil ostatným ich úlohy, obvinený E. Č. zaobstaral benzín a strážil v okolí miesta činu a vykonávateľ polial benzínom predmetné vozidlo a toto zapálil, pričom v dôsledku následného požiaru, ukončeného hasičským zásahom, došlo takmer k úplnému vyhoreniu motorovej časti aj interiéru vozidla K. F., so spôsobenou škodou vo výške 16.103 eur a k obhoreniu pravej časti vedľa stojacieho osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia, U. J. XXX O. majiteľa O. Š., so spôsobenou škodou vo výške 2.982,- eur,

2. obžalovaní V. B. C. E. Č.

- dňa 15.07.2016 približne medzi 03.00 a 04.00 h na parkovisku pred predajňou Miro-Market na ul. Okružnej 29 v Prešove, po naplánovaní skutku s ďalšími osobami, po rozdelení úloh a ich koordinácií, spoločne podpálili osobné motorové vozidlo majiteľa G. G. zn. Jeep Grand Cherokee, EČV J. XXX O., a to tak, že obvinený V. B. určil ostatným ich úlohy a spolu s obvineným E. Č. zadovážili benzín, ďalšia osoba nahovorila vykonávateľa na realizáciu skutku, ktorý polial benzínom predmetné vozidlo a toto zapálil, pričom v dôsledku následného požiaru, ukončeného hasičským zásahom, došlo k obhoreniu prednej pravej časti vozidla, so spôsobenou škodou vo výške 19.093,- eur,

3. obžalovaní V. B.Á. C. E. Č.

- dňa 10.05.2017, v nočných hodinách, na ul. B. X Y. J., po naplánovaní skutku s ďalšou osobou (vykonávateľ), po rozdelení úloh a ich koordinácií, spoločne, za použitia násilia, vznikli do priestorov Fitness Centra Opál, a to tak, že motorovým vozidlom obvineného E. Č. sa dopravili na miesto činu, obvinení Tim S. B. C. E. Č. strážili okolie miesta činu, zatiaľ čo vykonávateľ vyliezol na strechu objektu, páčidlom vypáchil strešné okno, vnikol dnu a z priestorov fitness centra zobral:

- tablet zn. Samsung, TAB 4 10.1 v hodnote 281 eur,
- bezdrôtové slúchadlá sivej farby v hodnote 20 eur,
- finančnú hotovosť vo výške 50 eur,
- 150 ks CFM tyčínok zn. Vision Nutrition v hodnote 180 eur,
- 400 ks proteínu v balení po 30 g zn. Best Nutrition v hodnote 192 eur,
- 144 tyčínok Excelenet zn. Nutrent v hodnote 180 eur,
- 40 ks Gainer v balení po 40 g zn. Best Nutrition v hodnote 16 eur a
- 8 ks rukavíc zn. Best Nutrition v hodnote 10 eur,

príčom uvedené veci v taškách pohádzal cez okno von a obvinený V. B. tieto ponosil do vozidla, následne z miesta činu odišli, spôsobiac pre prevádzkovateľa fitness centra firmu Net-comen, s. r. o. Prešov škodu vo výške 909 eur a E. O. odcudzením vyššie uvedených slúchadiel škodu vo výške 20 eur,

4. obžalovaný V. B.

- dňa 15.08.2017, v nočných hodinách, na u. Š. XX Y. J., po predchádzajúcej vzájomnej dohode s ďalšou osobou, spoločne, za použitia násilia, vnikli do rodinného domu majiteľa A. E. Š. tak, že preskočili plot pozemku, kliešťami preštili horný záves na otvorenom okne - vetračke a cez toto vliezli do domu, kde vylomili jedny interiérové dvere, násilne odstránili zámok na plechovej skrini a z domu odcudzili:

- a) dlhú strelnú palnú opakovaciu zbraň, malokalibrovú pušku zn. Zbrojovka Brno, kal. 22LR, v. č. 126669 v hodnote 150 eur,
- b) dlhú strelnú palnú jednovýstrelovú zbraň, brokovnicu zn. Baikal, kal. 12, v. č. B66351 v hodnote 50 eur,
- c) dlhú strelnú palnú opakovaciu zbraň, malokalibrovú pušku zn. Zbrojovka Brno, kal. 22LR, v. č. 52964 v hodnote 50 eur,
- d) dlhú strelnú viacvýstrelovú zbraň, brokovú dvojku zn. Zbrojovka Brno, kal. 16/16, v. r. 35446 v hodnote 80 eur,
- e) dlhú strelnú palnú viacvýstrelovú kombinovanú zbraň, guľobrokovú kozlicu zn. Zbrojovka Brno, kal. 12/7x 57R, v. č. 002218 (baskula), 400273 (zväzok hlavni) v hodnote 180 eur,
- f) strelecky znehodnotenú dlhú strelnú palnú viacvýstrelovú zbraň, brokovú dvojku belgickej výroby, kal. 20, nezisteného výrobného čísla v nulovej hodnote,
- g) dlhú strelnú plynovú zbraň, vzduchovku zn. Slávia, kal. 4,5 mm, v. č. 006227 v hodnote 50 eur,
- h) dlhú strelnú plynovú zbraň, vzduchovku zn. IŽ, kal. 4,5 mm, v. č. K 1460 v hodnote 10 eur,

i) expanznú opakovaciu zbraň, revolver zn. Bruni, kal. 9 mmK, v. č. 085887 v nulovej hodnote,
j) 331 ks nábojov rôznych kalibrov v hodnote minimálne 62,89 eur,
k) 1.170 ks striel typu Diabolo, kalibru 4,5 mm v hodnote 8 eur,
l) 14 ks nábojníc, puzdro na náboje a 4 plechové krabičky na strelivo v nulovej hodnote,
m) 152 ks malokalibrových nábojov v hodnote 106,40 eur,
spôsobiac pre A.. A. Š. (syn A.. E. Š.) škodu vo výške 747,29 eur a ďalej z domu odcudzili:
n) 17 fliaš alkoholu rozličných značiek v hodnote 251,40 eur,
o) 3 deky v hodnote 27,87 eur,
p) 3 krištáľové vázy v hodnote 56,78 eur,
r) ozdobný polkruhový stojan so 6 dýkami v hodnote 30 eur,
s) 9 ks dýk z chirurgickej ocele, rukoväte z parožia, každá v koženom puzdre v hodnote 29,88 eur,
t) krabičku so zlomkovým zlatom a obrúčkou v hodnote minimálne 26 eur,
u) súpravu z ružového porcelánu v hodnote 9,15 eur,
v) medaile a vyznamenania v hodnote 31,83 eur,
x) britvu v hodnote 0,35 eur a
z) plátený vak v hodnote 5,50 eur,
spôsobiac pre A.. E. Š. škodu vo výške 468,76 eur,
pričom obvinený V. B. pri skutkoch v bodoch 3 a 4 odcudzením vecí spôsobil celkovú škodu vo výške minimálne 2 145,05 eur,

5. obžalovaný V. B.

- v období od 15.08.2017 do 01.02.2018, v byte č. XX, ktorý prenajímal jeho otec, K. B., na adrese Š. XXXX/XX Y. J. a v záhradnej chatke č. XXXX, ktorej vlastníčkou je jeho stará mama, H. H., v záhradkárskej lokalite E., na parcele č. XXXXX Y. S. J., nedovolené ukrýval:
- dlhú strelnú palnú opakovaciu zbraň, malokalibrovú pušku zn. Zbrojovka Brno, kal. 22LR, v. č. 126669,
- dlhú strelnú palnú jednovýstrelovú zbraň, brokovnicu zn. Baikal, kal. 12, v. č. B66351,
- dlhú strelnú palnú opakovaciu zbraň, malokalibrovú pušku zn. Zbrojovka Brno, kal. 22LR, v. č. 52964 a
- 331 ks nábojov rôznych kalibrov,

6. obžalovaní V. B. C. E. Č.

- v priebehu viacerých mesiacov roka 2017, do 27.10.2017, v Prešove a v Sabinove, spoločne s ďalšou osobou, plánovali organizované násilné prepadnutie zlatníctva na Námestí slobody č. 20 v Sabinove tak, že viackrát obhliadli miesto činu a únikové trasy, hľadali vhodné motorové vozidlo na prívoz a odvoz z miesta činu, pripravili si maskovacie doplnky šatstva na vykonanie činu, alternatívy vykonania činu, rozdelili si úlohy tak, že obvinený E. Č. mal šoférovať vozidlo pri prívoze a odvoze z miesta činu, ďalšia osoba mala pri prepade držať pracovníčku zlatníctva a obvinený V. B. mal odcudziť zlaté predmety, následne minimálne v jednom prípade, všetci traja sa dostavili vozidlom obvineného E. Č. na miesto činu s úmyslom vykonať čin, ku ktorému nedošlo kvôli nevhodným podmienkam na jeho vykonanie a v ďalších prípadoch k vykonaniu činu nedošlo pre prítomnosť zákazníkov v uvedenom zlatníctve, pričom obaja obvinení pokračovali v plánovaní uvedeného prepadnutia až do svojho zadržania dňa 01.02.2018,
7. obžalovaní V. B.Á. C. E. Č.

- v priebehu viacerých mesiacov roka 2017, do 27.10.2017, v Prešove a inde, spoločne s ďalšou osobou, plánovali organizované násilné prepadnutie bližšie nezisteného zlatníctva v meste Zakopane, Poľská republika, a to tak, že viackrát obhliadli miesto činu a únikové trasy, hľadali vhodné motorové vozidlo na prívoz a odvoz z miesta činu, pripravili si maskovacie doplnky šatstva na vykonanie činu a rozdelili si úlohy tak, že obvinený E. Č. mal šoférovať vozidlo, pri prívoze a odvoze z miesta činu a obvinený V. B. s ďalšou osobou mali vykonať násilné prepadnutie, pričom minimálne v jednom prípade obvinený V. B. s ďalšou osobou sa dostavili na miesto činu s úmyslom vykonať čin, ku ktorému nedošlo kvôli prítomnosť väčšieho počtu ľudí v okolí zlatníctva a v období od 27.10.2017 až do svojho zadržania dňa 01.02.2018 obaja obvinení v Prešove a inde naďalej plánovali násilné prepadnutie predmetného zlatníctva a pripravovali alternatívy vykonania tohto činu,

8. obžalovaní V. B. C. E. Č.

- v priebehu mesiaca január 2018, v okolí mesta Z. Y. S. R. a v meste Y. Š. Y. S. J., v spolčení s ďalšou nestotožnenou osobou, využíjúc vymyslený dlh J. Č. vo výške 500,- eur voči obvinenému E. Č. a pod hrozbou podpálenia vozidla patriaceho otcovi J. Č., menovaného koordinovane nútili uhradiť uvedený dlh, ktorý za J. Č. zaplatila jeho matka, B. Č., poukázaním finančných prostriedkov na obvinenými udaný bankový účet, za čo bol

obžalovanému V. B. podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona pri neexistencii poľahčujúcich okolností a neexistencii priťažujúcej okolnosti uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a

obžalovanému E. Č. bol podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona pri existencii poľahčujúcej okolností podľa § 36 písm. j) Tr. zákona a neexistencii priťažujúcej okolnosti uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. zákona súd poškodených spol. Net-comen, s.r.o., so sídlom Prešov, Švábska 26, IČO: 48 320 684 a poškodeného A.. A. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J., Š. XX a A.. E. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J., Š. XX s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, ktorý bol vyhlásený v prítomnosti oboch obžalovaných a prokurátora, podal proti všetkým jeho výrokom odvolanie ihneď po jeho vyhlásení obžalovaný V.. B. a v zákonnej lehote obžalovaný E.. Č. a prokurátor, ktorý odvolanie obmedzil na výrok o vine a treste v neprospech obžalovaného V.. B. a voči výroku o vine v neprospech obžalovaného E.. Č., pričom poškodený K. F. podal odvolanie proti výroku o náhrade škody.

Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania poukázal na to, že vo vzťahu ku skutkom pod bodom 1/ a 2/ malo byť konanie oboch obžalovaných posúdené ako pokračovací trestný čin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona a uvedené sa malo pretaviť aj vo vyjadrení celkovej spôsobenej škody v uvedenom skutku. Vo vzťahu ku skutku pod bodom 3/ napriek tomu, že v právnej vete je uvedené, že skutku sa mali dopustiť vlámaním, uvedené absentuje v právnej kvalifikácii trestného činu, keďže absentuje v popise trestného činu vo vzťahu ku odseku 4 § 212 Tr. zákona účinného do 01.08.2019 poukázanie na § 138 písm. e/ Tr. zákona ako závažnejším spôsobom - vlámaním. V skutkovej vete v bode 4/ rozsudku je nesprávne uvedený čas skutku z dôvodu písárskej chyby už v obžalobe a správne mala znieť: "v skorých ranných hodinách dňa 14.08.2016". V skutkovej vete pod bodom 5/ rozsudku okresný súd nesprávne postupoval, ak vynechal popis skutku, kedy mali byť vykonané neoprávnené úpravy na zbraniach, keďže to podľa názoru konajúceho súdu nebolo preukázané. V tejto súvislosti na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti postačuje už samotné hromadenie týchto zbraní, napokon z výpovede poškodených A.. Š. vyplýva, že v čase keď im boli zbrane ukradnuté, neboli na nich vykonané žiadne úpravy, z čoho plynie, že museli byť upravené v čase, kedy sa dostali mimo ich dispozície do dispozície obžalovaného. Taktiež okresný súd pochybil, ak v skutkovej vete vynechal popis zbraní, že ide o strelné zbrane a strelivo v zmysle zákona č. 190/2003 o strelných zbraniach a strelive. Nesúhlasil s tým, že okresný súd nepriznal obžalovanému B. priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, keďže skutkov sa mal dopustiť v priebehu plynutia skúšobnej doby odsúdenia Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 1T/124/2015, pričom skúšobná doba uplynula 06.11.2018, a tak rozhodnutie o tom, či sa obžalovaný B. v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia osvedčil alebo nie, vzhľadom na to, že v tejto veci prebieha trestné stíhanie za skutky, ktorých sa mal dopustiť v priebehu plynutia skúšobnej doby, je možné urobiť do 06.11.2020, a preto záver okresného súdu o tom, že sa v skúšobnej dobe obžalovaný B. osvedčil a hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený, je predčasný a nesprávny. Na základe uvedeného je potrebné ukladať trest v trestnej sadzbe upravenej podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona. Berúc do úvahy konštatované, navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. poriadku a následne podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám rozhodol tak, že zmení rozsudok prvého stupňa v zmysle uvedených odvolacích námietok.

Obžalovaný V.. B. v písomných dôvodoch odvolania podaných prostredníctvom obhajcu poukázal na to, že rozsudok je nepreskúmateľný, keďže v ňom chýbajú myšlienkové pochody súdu, ako dospel k rozhodnutiu o vine a nevysporiadal sa s jeho obhajobou, ani nevyhodnotil, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä tých, ktoré si odporovali. Vo vzťahu ku skutku pod bodom 1) mal súd skutok za preukázaný výpoveďou svedka Y. a zábermi z čerpacej stanice, ktoré však neexistujú. Okrem výpovede svedka Y. niet dôkazu, z ktorého ma vyplývať, že obžalovaný B. mal skutok naplánovať a motívom malo byť ohováranie B. poškodeným, keď sám poškodený neuvádzal, že by mal B. ohovárať počas jeho väzby. Aj samotný okresný súd vyslovuje pochybnosti o existencii

osobitného motívu pomsty, ak v rozhodnutí uvádza, že sa mal dopustiť skutku obžalovaný z dôvodu údajného ohovárania. Poškodený nemal žiaden konflikt s obžalovaným B. a ani ho neohováral. Výpoveď svedka Y. je znížená do takej miery, že sama o sebe nemôže byť jediným dôkazom, na základe ktorého môže byť svedok B. uznaný vinným zo spáchania skutku. Vo vzťahu ku skutku pod bodom 2) opäť mal súd spáchanie skutku preukázané len z výpovede Y., avšak v jeho výpovediach sú podstatné rozpory, ktoré znížovali jeho vierohodnosť. Rozpory v jeho výpovediach považoval za podstatné. Svedok Y. tvrdil, že na podpálenie bola použitá nafta, čo je však v priamom rozpore so závermi znalca K. P., ktorý vypovedal, že na mieste podpálenia neboli zistené stopy po nafte, ktoré by sa v prípade aj neúspešného pokusu na mieste činu nachádzali. Poškodený G. G. H. obžalovaného B. nepoznal a nehody s ním nemal. Pre preukázanie viny chýbalo preukázanie motivácie pre spáchanie skutku, pričom jeden z vykonávateľov nebol vypočutý, ba ani stotožnený - S. F., pričom svedkovia J. C. P. popreli verziu motívu skutku, ako ho popísal svedok Y.. Súd sa nevysporiadal v napadnutom rozhodnutí s rozpormi svedka Y. o priebehu skutku ohľadne komunikácie s F. a s nerovnakým hodnotením dôkazov orgánov činných v trestnom konaní, keď za tých istých skutkových okolností bolo zastavené trestné stíhanie vo vzťahu k J.. Vo vzťahu ku skutku pod bodom 3/ považoval odôvodnenie súdu za absolútne nepresvedčivé a nepreskúmateľné. Svedok Y. vypovedal, že sa vlámal do objektu sám, avšak v skutkovej vete je popísané, že „... po naplánovaní vnikli do fitnesscentra, kde odcudzili ...“. Dôkaz, že svedok Y. odovzdal ukradnutý tablet do záložne v Sabinove nie je dôkazom proti obžalovanému B.. Napokon v skutkovej vete je uvádzaný tablet zn. Samsung a v odôvodnení súd uvádza tablet zn. Lenovo. Rovnako poukázal na rozpory vo výpovediach svedka Y. vo vzťahu ku dôvodom, prečo skutok vykonal sám a do objektu s ním nevošli obžalovaný B. a ani obžalovaný Č. (jeden nedočiahol a druhý bol tlstý), pričom mal za to, že absentuje motív skutku u B. a množstvo tovaru nezodpovedá reálnym možnostiam organizovanej skupiny. Vo vzťahu ku skutku pod bodom 4/ absentuje v napadnutom rozhodnutí odôvodnenie súdu, ako sa vysporiadal s obranou obžalovaného B.. Okresný súd len konštatoval, že obžalovaného z tohto skutku nepriamo usvedčujú aj poškodení tým, že popísali, aké veci im boli ukradnuté, čo je neprípustné, keďže títo len potvrdili skutočnosť, že veci im boli ukradnuté, ale neuvádzali páchatel'a skutku. Podľa odvolateľa sa súd prvého stupňa nevysporiadal so skutočnosťou, že obžalovaný V. B., podľa jeho výpovede nemal vedomosť o pôvode a charaktere zbraní, so svedeckými výpoveďami otca a brata obžalovaného, ktoré sa týkali prístupu obžalovaného do bytu na Š.X. N. a so skutočnosťou, že veci, ktoré boli svedkom Y. predložené ako veci použité na spáchanie skutku, nebolo možné znaleckým skúmaním individuálne stotožniť. Pozornosti okresného súdu ušla skutočnosť, že na výdavkovom pokladničnom doklade zo záložne, v ktorej bolo zlato založené, je uvedený dátum 14.08.2018, pričom skutok v rozsudku je datovaný na 15.08.2018. Vo vzťahu ku skutku pod bodom 5/ rozsudku sa okresný súd obmedzil na konštatovanie, že obžalovaný V. B. mal nepriamy úmysel vo vzťahu ku páchanému skutku, avšak bez akýchkoľvek sprievodných úvah ako k tomuto záveru dospel. Mal za to, že je možné si zameniť vizuálne, či išlo o zbrane kategórie C alebo kategórie D, pričom s touto argumentáciou sa prvostupňový súd nevysporiadal. Navyše, za hromadenie zbraní možno považovať postupné zadovážovanie zbraní, čo však nekorešponduje s výpoveďou svedka Y., ale i samotného obžalovaného V. B.. Vo vzťahu ku skutku pod bodom 6/ rozsudku uviedol, že okresný súd pri ustaľovaní viny vychádzal z výpovede svedka Y., avšak jeho výpoveď je plná rozporov aj vo vzťahu ku spôsobu vykonania lúpeže, vrátane neúčasti spoluobžalovaného E. Č.. Podľa Y. mala byť lúpež vykonaná najneskôr v decembri 2017, pričom až do jeho zadržania 1.2.2018 k žiadnej lúpeži, ani jej pokusu nedošlo. Svedok R.K. Š. poprel, že by urobil úpravy na svedkom Y. predloženom kladivku, ktoré malo byť použité pri plánovanej lúpeži. Opätovne poukázal na spôsob, ako bola vyhotovená fotografia obžalovaného dňa 02.11.2017 orgánmi činnými v trestnom konaní, kedy ho na uvedené miesto mal účelovo dovieť Y..

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 7/ rozsudku uviedol, že odôvodnenie súdu je nepresvedčivé a súd len nekriticky prijal tvrdenia svedka Y., pričom podľa názoru odvolateľa, nie je z jeho výpovedí zrejmé, aké okolnosti mali preukazovať, že predmetná lúpež bola skutočne reálne plánovaná. Uvedené skutočnosti nevyplyvajú ani z výpovede agenta L. H.. Navyše, ani len nedošlo k určeniu zlatníctva, ktorého lúpež sa mala údajne pripravovať. Vo vzťahu ku skutku pod bodom 8/ rozsudku v podstate uviedol, že vina obžalovaného V. B. bola ustálená na základe výpovede poškodeného Č., ktorého vierohodnosť odvolateľ považoval za spochybnenú. Mal za to, že absentuje v skutku použité násilie, respektíve jeho hrozba. Opätovne namietal zákonnosť vykonania procesného úkonu rekognície z 25.06.2018, na ktorej sa mal zúčastniť ako nezúčastnená osoba syn pracovníka operatívnej pracujúceho na tejto trestnej veci. Obžalovaný záverom spochybnil dôveryhodnosť výpovedí svedka Y., a to poukázaním na jeho trestnú minulosť, kedy bol opakovane odsúdený, navyše v súčasnosti mu plynie skúšobná doba podmieneného odsúdenia, na rozpory vo výpovediach svedkov L.N. O., K. L., K. F. C. Z. Š.,

na jeho zlú finančnú situáciu. Namietol aj právnu kvalifikáciu skutkov napadnutého rozsudku, že boli spáchané organizovanou skupinou, pričom ani v rozsudku nie je uvedené na základe akých skutkových a právnych úvah konajúci súd dospel k uvedenej právnej kvalifikácii, a bolo porušené právo na obhajobu obžalovaného, keďže tento ani nevie k čomu sa vyjadrovať v podanom odvolaní. V konaní nebol vypočutý K. F., neboli prečítané zápisnice o výsluchu obžalovaného E. Č. a neboli vykonané obhajobou navrhované konfrontácie medzi Y. a viacerými svedkami. Nebol zabezpečený doslovný prepis záznamu počas nasadenia agenta, nebol vypracovaný znalecký posudok na Y. z dôvodu, že tento v detstve trpel poruchami psychiatrického charakteru, ktoré môžu mať vplyv na jeho stav v súčasnosti. Berúc do úvahy vyššie uvedené a rešpektujúc zásadu in dubio pro reo navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok podľa § 321 Tr. poriadku zrušil, a aby rozsudkom podľa § 322 Tr. poriadku v spojení s § 285 písm. a), b) a c) Tr. poriadku oslobodil obžalovaného V. B. spod obžaloby.

Obžalovaný E.. Č. v písomných dôvodoch odvolania podaného prostredníctvom obhajcu zdôraznil, že v konaní nebol dostatočne zistený skutkový stav a dôkazy boli získané pri porušení práva na obhajobu, a to pri výsluchoch poškodeného Č. a svedkyne B.. Č., keďže súd tieto výpovede prečítal na hlavnom pojednávaní a konfrontoval s nimi týchto svedkov. Namietal procesný postup súdu, ktorým nebol na hlavnom pojednávaní vypočutý svedok K. F. napriek tomu, že v prípravnom konaní bol vypočutý, a ani nebola jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní prečítaná. Podľa odvolateľa rozhodol súd i na podklade nezákonne získaného dôkazu, a to fotografie vyhotovenej dňa 27.10.2017 v zlatníctve v Sabinove, kedy na základe nezákonnej požiadavky doviedol svedok Y. obžalovaného B. do zlatníctva do Sabinova, aby tam orgány činné v trestnom konaní mohli urobiť uvedenú fotografiu. Namietol aj nepreskúmateľnosť rozsudku, keďže súd žiadnym spôsobom neodôvodnil prečo uznal Č. vinným zo spáchania predmetných trestných činov ako člen organizovanej skupiny, navyše obžalovaného E.. Č. vo všetkých skutkoch, okrem skutku pod bodom 8/ rozsudku, usvedčuje iba jeden svedok, a to svedok Y., ktorý je nedôveryhodný, s poukázaním na jeho osobnostnú štruktúru. Napokon aj podľa výpovede svedka Y., mal obžalovaný E.. Č. X. Y. doniesť benzín v bandaske, a obžalovaný E.. Č. len sledoval ako Y. podpálil auto. Vo vzťahu ku skutku pod bodom 2/ rozsudku uviedol, že neexistuje žiadny objektívny dôkaz, ktorý by ho usvedčoval okrem výpovedi Y., pričom aj francúzske číslo, z ktorého mal svedok Y. volať údajnému vykonávateľovi skutku, bolo zrušené dňa 26.07.2016, čo vylučuje priebeh skutku ako ho popisuje svedok Y.. Vo vzťahu ku skutku pod bodom 3/ uviedol, že aj keď sa našli uňho slúchadlá, ktorých majiteľom by mal byť svedok O., on ich dostal od Y. ako protihodnotu za požičané peniaze, navyše nemohli prísť k fitnesscentru ani na jeho aute, lebo už ho mal predané, a to kupcovi z Ukrajiny. Spáchanie skutkov pod bodmi 6/ a 7/ má byť preukázané len z výpovede svedka Y., avšak samotný Y. vypovedal, že obžalovaný E.. Č. ani nechodil s nimi sledovať miesto klenotníctva. Vo vzťahu ku skutku pod bodom 8 opätovne zdôraznil, že poškodený mu dlhoval peniaze, a on sa ho bol len opýtať, kedy mu ich vráti.

V dôvodoch odvolania podaných osobne, obžalovaný E.. Č. uviedol, že vo vzťahu ku skutku 1/ neexistujú žiadne zábery z kamery z čerpacej stanice, pričom svedok Y. je sám páchatelom skutku a má viacero motívov vypovedať proti nemu. Spochybnil aj svoju účasť na skutku ako člen organizovanej skupiny, keďže sa vrátil na Slovensko len pár dní pred skutkom. Vo vzťahu ku skutku pod bodom 2/ uviedol, že Y. rozporuplne vypovedá ohľadne osoby S. F., že najprv sa mal tento na Slovensku nachádzať náhodne na pár dní a neskôr, že bol na dovolenke v Poľsku, pričom po kontaktovaní sa s Y. tu mal stráviť jednu noc a na inom mieste zas vypovedal, že tu mal stráviť len pár hodín. Y. nemohol komunikovať cez francúzsky paušál, lebo mal signál vypnutý. Taktiež motív skutku nebol preukázaný, o čom svedčia svedecké výpovede J. C. G. H., ale i P. C. J.. Tomu, že bol Y. finančne motivovaný, svedčí to, že G. mu vyplatil odmenu za informácie o páchatelovi skutku. Spochybnil aj škodu na vozidle, ktoré bolo spojzadnené a užívané do roku 2018. Výrazný rozpor vnímal obžalovaný aj v tvrdení Y., že mala byť pri skutku použitá omylom ako akcelerátor nafta, ktorej prítomnosť však vylúčil znalec. Vo vzťahu ku skutku pod bodom 3/ rozsudku uviedol, že ho usvedčuje len výpoveď svedka Y., pričom v ním uvádzanom priebehu deja sú viaceré rozpory napr. že raz na strechu mal ísť B. C. K. Č., ale prvý nakoniec nešiel kvôli výške a druhý kvôli váhe. Ukradnuté veci sa zmestili do jednej tašky, a tak nebol dôvod, aby všetci kradli. Ako nelogickú skutočnosť vnímal, že by si zobral slúchadlá v hodnote 20,- eur a alkohol, ak mal doma ďalšie páry slúchadiel. Navyše svedok O. ich identifikoval len druhovo a nepredložil doklad o ich kúpe. Vo vzťahu ku skutkom pod bodom 6/ a 7/ uviedol, že pokiaľ ide o zlatníctvo v Sabinove, toto sa nenachádzalo oproti bižutérii patriacej B., ako uvádzal Y., ale v čase, keď ho mali sledovať, už bola prevádzka bižutérie zavretá. Svedok Y. raz uvádzal, že šoférom mal byť Č., inokedy B., raz vypovedal, že na mieste skutku neboli spoločne všetci traja naraz, a inokedy, že bol s Č. a ešte s nejakým kamarátom. Y. na hlavnom pojednávaní klamal, že v novembri 2017 nespolupracoval s políciou, keďže s ňou už

spolupracoval koncom októbra, keď sa spoločne stretol s agentom a obžalovaným B.. Pri odstraňovaní rozporov Y. len uviedol, že Č. vedel o všetkom, ale do ničoho nechcel ísť, čím ho v podstate vyvinil. Podľa jednej z výpovedí Y. z 27.10.2017 už by ani nešlo o prípravu, ale o nepodarený pokus. Ak by súd bral do úvahy výpoveď Y. z 08.03.2018, tak skutok sa pokúšali vykonať v noci, a to už by nebola lúpež, ale krádež. Uvedené len dotvára nedôveryhodnosť výpovede svedka Y.. To, že nemal byť šoférom dokresľuje i výpoveď svedka Š., ktorý vypovedal, že mu Y. ponúkol, či nepôjde robiť na lúpež šoféra. Taktiež agent nespomínal, že by Č. meno zaznelo v súvislosti s vykonaním oboch lúpeží. Preto je tvrdenie prvostupňového súdu v odôvodnení rozsudku, že ho usvedčuje aj agent H. Ižou. Súd nevyhodnotil výpoveď Y., že bol 20-krát v Zakopanom so B. a jeho nespomínal, a že raz upustili od vykonania lúpeže v Poľsku, lebo pršalo a inokedy, že bolo veľa ľudí. Išlo o výpovede Y. v januári a marci 2018. Taktiež sa súd nevysporiadal s výpoveďou B., že od posledného pokusu, od ktorého upustili pre veľký počet ľudí, sa už o lúpež v Zakopanom nepokúsili a od nej upustili. Nemožno preto skutok posúdiť ako prípravu, keď opakovane došlo k pokusom a nakoniec bolo upustene od všetkých pokusov podľa Y.. Ku skutku pod bodom 8/ obžaloby uviedol, že z výpovede svedka Č. plynie, že vydieračku si vyfabrikovali policajti, ktorí keby za ním neprišli, tak by nič neoznamoval. Otcovi J. Č. by sa nevyhrážal, lebo ho nepozná, považoval to za absurdné tvrdenie. Č. je užívateľom omamných a psychotropných látok, a tým, že o tomto klame nielen on, ale aj jeho matka, sú obe ich výpovede nedôveryhodné. Je nepochopiteľné ako súd ignoroval tvrdenie svedka R., že mu mal Č. uviesť, že si to s existenciou dlhu vymyslel. Svedok Y. bol počas celého trestného konania motivovaný orgánmi činnými v trestnom konaní, aby vypovedal v neprospech obžalovaných, aby si tým zabezpečil výhody.

Poškodený K. F. podal odvolanie proti výroku o náhrade škody, pretože súd o jeho návrhu na náhradu škody, ktorý si uplatnil riadne a včas, nerozhodol, pričom bolo nepochybne preukázané, že na jeho motorovom vozidle mu bola spôsobená škoda vo výške 16.103,- eur. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok v časti výroku o náhrade škody tak, že odvolateľovi voči obom odsúdeným prizná nárok na náhradu škody vo výške 16.103,- eur.

Na podklade takto riadne a včas podaných odvolaní obžalovanými V.. B. a E.. Č., prokurátorom a poškodeným K.. F., ako osobami na to oprávnenými, krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania predchádzajúci týmto výrokom napadnutého rozsudku, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, pričom zistil, že odvolania obžalovaných V.. B., E.. Č., ale i prokurátora a poškodeného K.. F. sú dôvodné.

V prvom rade odvolací súd posudzoval, či postup predchádzajúci výrokom napadnutého rozsudku netrpí takými podstatnými chybami, v dôsledku ktorých by bolo potrebné napadnutý rozsudok zrušiť. Po jeho preskúmaní konštatuje, že obžalovaní V.. B. C. E.. Č. mali možnosť vyjadriť sa ku skutkom kladeným im obžalobou za vinu, mali možnosť vyjadriť sa aj k vykonaným dôkazom, ktoré právo využili, čo je zistiteľné z obsahu zápisníc o hlavnom pojednávaní, mali možnosť vyjadriť sa aj v rámci záverečnej reči a posledného slova k svojej nevine, pričom v konaní boli zastúpení obhajcami, ktorí obhajovali ich práva.

Pri vykonávaní dôkazov postupoval konajúci súd v zmysle pravidiel stanovených procesným predpisom, preto o obsah vykonaných dôkazov mohol opierať svoje skutkové zistenia. V konaní boli vykonané v podstate všetky dôkazy, ktoré mohli prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu veci, preto aj podľa názoru odvolacieho súdu rozsah dokazovania bol dostačujúci s jednou výnimkou, keď odvolací súd ho doplnil prečítaním prepisu zvukového záznamu zo stretnutia obžalovaného V.. B. so svedkom K.. Y. a agentom.

Krajský súd najprv všeobecne k ustáleným skutkovým zisteniam konajúcim súdom vo vzťahu ku skutkom pod bodmi 1/ až 5/ a 8/ napadnutého rozsudku konštatuje, že sa s nimi v podstate stotožnil s jednou podstatnou výhradou ku spôsobu spáchania skutkov a to, že ku skutkom došlo po ich naplánovaní s ďalšou osobou, či osobami, po rozdelení úloh a ich koordinácií, ergo koordinovaným nútením. Skutkový stav uvedený pod bodom 4/ a 5/ mal nesprávne ustálený čas doby spáchania skutkov a absentoval v nich popis nedovolené upravovaných zbraní, ktoré mal obžalovaný V.. B. v držbe, pritom sa vynechal aj popis neoprávnene držaných zbraní, teda že ide o strelné zbrane a strelivo v zmysle zákona č. 190/2003 o strelných zbraniach a strelive, na legálnu držbu ktorých sa vyžaduje zbrojný preukaz, zbrojná licencia alebo zbrojný sprievodný list na vývoz. Berúc uvedené v úvahu, krajský súd

uzatvára, že prvostupňový súd na základe obsahu vykonaných dôkazov dospel pri niektorých skutkoch k nepresným skutkovým zisteniam na základe nesprávnych právnych úvah, a tak ich správne nezohľadnil v jednotlivých skutkových vetách výroku o vine, čo malo za následok nielen nesprávne právne posúdenie skutkov, ale aj nesprávny výrok o náhrade škody.

Konajúci súd ustálil napadnuté skutkové zistenia i na podklade výpovede svedka K. Y., voči ktorému dôkazu mali najpodstatnejšie výhrady obaja obžalovaní. Nimi uplatňovaná námietka je založená na spochybnení dôveryhodnosti svedka K. Y., ktorá sa týka skutkov 1/ až 7/ podanej obžaloby. Obaja obžalovaní zhodne vo svojich odvolaniach poukazovali predovšetkým na konkrétne vnútorné rozpory vo výpovediach menovaného svedka z prípravného konania, ale aj v konaní pred súdom, a aj na protirečivosť jeho tvrdení s inými vykonanými dôkazmi. Nedôveryhodnosť jeho výpovede namietali predovšetkým pre jeho motiváciu im poškodiť a v snahe získať si výhody pri prejednávaní jeho vlastnej trestnej činnosti. V tejto súvislosti poukázali na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci C. proti Slovenskej republike. Odvolací súd zhodnocoval výpoveď svedka K. Y. predovšetkým z dvoch aspektov, a to jednak z hľadiska jej výpovednej hodnoty a dôkaznej presvedčivosti, a jednak z hľadiska jeho špecifickej dôveryhodnosti vo vzťahu k prípadnej malígnej motivácii poškodiť obžalovaných. V prvom rade považuje odvolací súd za potrebné zdôrazniť, že v konaní nebolo zistené žiadne dôvodné podozrenie z úmyslu svedka K. Y. účelovo poškodiť čo i len jednému z obžalovaných. Svedok Y. sa ani v jednej zo svojich výpovedí v priebehu konania nesnažil „vyvinúť“ z páchania žalovaných skutkov. Práve naopak, popisoval aj svoj podiel na páchaní jednotlivých skutkov. Rovnako možno konštatovať, že popísal mieru účasti obžalovaných V. B. a E. Č.X. podľa toho, ako ju zo svojho pohľadu vnímal. Inými slovami, neusvedčoval oboch obžalovaných vo vzťahu ku všetkým skutkom a v rovnakom rozsahu. Na druhej strane je potrebné prisvedčiť obom obžalovaným, že vo výpovedi svedka K. Y. existujú vnútorné rozpory, ako aj rozpory vo vzťahu ku iným dôkazom, a to k niektorým skutkom. Napriek konštatovanému, tieto rozpory odvolací súd nevyhodnotil ako tak zásadné, že by na jeho výpoveď nebolo možné prihliadať vôbec. So zreteľom na postavenie svedka ako obvineného spolupracujúceho s políciou a na zistené nezrovnalosti vo výpovedi svedka K. Y. odvolací súd uzavrel, že výpoveď svedka by sama o sebe nepostačovala na ustálenie skutkových okolností žalovaných skutkov a preto sa súd o ňu mohol pri hodnotení jednotlivých skutkov opierať len ak bola potvrdzovaná inými priamymi dôkazmi. Na uvedený záver malo vplyv aj to, že ide o svedka, ktorý spolupracuje s orgánmi činnými v trestnom konaní. Tento postup je plne súladný aj s princípmi preskúmania výpovede svedka vymedzenými v rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva v prípade U. proti Nemeckej spolковой republiky č. 38321/97 a v prípade C. proti Slovenskej republiky č. 45084/14. V uvedených rozsudkoch Európsky súd pre ľudské práva opakovane v podstate zdôraznil, že výpoveď jediného usvedčujúceho svedka je potrebné preskúmať aj z hľadiska prípadných výhod získaných týmto svedkom nielen v konaní, vo vzťahu ku ktorému vypovedá, ale i prípadných výhod získaných týmto svedkom v inom trestnom konaní, a to všetko s prihliadnutím na to, či ide o jediný usvedčujúci dôkaz, alebo výrok o vine je založený aj na iných priamych dôkazoch, ktoré v spojení s výpoveďou takéhoto svedka usvedčujú obžalovaného. Intenzita tohto prieskumu má zodpovedať dôležitosti výhody, ktorú takýto svedok získal za uvedenú výpoveď. Odvolací súd vo vzťahu k uvedenému uzatvára, že v konaní nebolo preukázané, že by svedok K. Y. získal takú výhodu, ktorá by jeho svedeckú výpoveď automaticky spochybňovala a diskvalifikovala takým spôsobom, že by nebolo možné na ňu v konaní prihliadať.

Po posúdení rozhodnej odvolacej námietky pri hodnotení zabezpečenej dôkaznej situácie odvolací súd predkladá k ustálenému skutkovému stavu nielen jeho rešerš, ale aj reakciu na ďalšie uplatňované námietky pri vyhodnotení dôkazov a právne posúdenie skutkov.

skutok pod bodom 1/

S ustáleným skutkovým stavom v tomto skutku sa odvolací súd stotožnil s výnimkou ustáleného skutkového tvrdenia, že mal byť spáchaný organizovanou skupinou. Preto iba v stručnosti odvolací súd poukazuje na výpoveď svedka K. Y., ktorý podrobne vypovedal k okolnostiam skutku, pričom počas celého konania tvrdil, že o podpálenie motorového vozidla patriaceho poškodenému K. F. ich požiadal obžalovaný V. B. pred obžalovaným E. Č.. Motívom mali byť problémy obžalovaného V. B. s poškodeným K. F., ktorý ho mal ohovárať, že obchoduje s drogami. Obžalovaný V. B. aj vymyslel, ako to majú vykonať, pričom S. E. Č. zabezpečil benzín, ktorý odovzdal K. Y., a tento následne podpálil motorové vozidlo patriace K. F., pričom obžalovaný E. Č.Á. v čase skutku dával pozor. Samotný obžalovaný E. Č. priznal, že pre K. Y. zabezpečil na jeho požiadanie benzín, ktorý mu v čase krátko pred

skutkom aj odovzdal, uvádzal však, že nemal vedomosť, čo s ním chce svedok urobiť. V čase, keď K.. Y. podpálil vozidlo, stál približne 40 m od miesta skutku, avšak nijakým spôsobom sa do diania nezapájal.

Uvedenej obrane obžalovaného E.. Č. o jeho neúčasti na skutku súd neuveril, pretože tejto verzii priebehu skutku nezodpovedá jeho správanie po spáchaní skutku. V okamihu, keď videl, že K.. Y. reálne zapálil motorové vozidlo, nesnažil sa či už zavolať pomoc alebo sám zahasiť oheň. Nehovoriac, že neurobil ohlásenie o spáchaní trestného činu. Okrem toho čas spáchania skutku a teda aj zaobstaranie pohonných hmôt ako akceleračtor na podpálenie motorového vozidla preukazuje vedomosť obžalovaného Č. o použití týchto hmôt svedkom Y. na podpálenie motorového vozidla. Je predsa nelogické, aby obžalovaný zabezpečoval benzín v nočných hodinách o cca 02.00 hod. na požiadanie svedka K.. Y. len z dôvodu, že ho potrebuje do auta jeho deda, keď táto požiadavka nebola naliehavá (napr. odvoz do nemocnice a pod.).

Hoci obžalovaný V.. B. poprel spáchanie skutku a aj spor s poškodeným K.. F., toto jeho vyjadrenie bolo vyhodnotené ako účelové, a to aj na základe jeho vyjadrenia z prípravného konania z 02.02.2018, že s poškodeným K.. F. sa pozná osobne a je pravdou, že nemajú dobrý vzťah. Popieranie existencie negatívneho vzťahu s poškodeným K.. F. v ďalšom priebehu trestného konania odvolací súd vyhodnotil ako snahu obžalovaného V.. B. o odvrátenie podozrenia, že to bol práve on, ktorý mohol a reálne aj mal z trojice B., Č. C. Y., motív na podpálenie motorového vozidla patriacemu K.. F.. V tomto kontexte presvedčivo vyznieva aj procesne účinná výpoveď poškodeného K.. F. z prípravného konania z 27.06.2018, z ktorej vyplýva, že podpálenie motorového vozidla malo byť z pomsty, a to z dôvodu jeho vyjadrení k osobe obžalovaného V.. B.Á., že normálny chlap ženskú nezmláti, že to musí byť chudák, čo také urobí, a že obchoduje s drogami po diskotékach. Existenciu otvoreného konfliktu poprel, ale podozrenie, že za zapálením auta sú B. C. Z., uvádzal polícii mimo zápis už jeho prvotnej výpovede. Z uvedených dôvodov odvolacia námietka obžalovaného V.. B., že nemal žiaden konflikt s poškodeným K.. F., nebola opodstatnená. Motív konania obžalovaného V.. B. a spoluúčasť obžalovaného Č. na tomto skutku sú tak preukázané výpoveďou svedka K.. Y., ktorá je podporovaná tvrdeniami zrejmyými z výpovedí obžalovaného Č. a svedka K.. F..

Napokon odvolací súd konštatuje, že z výsledkov vykonaného dokazovania nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by preukazovali spolčenie troch osôb na účel spáchania trestného činu s deľbou určených úloh medzi jednotlivými členmi skupiny, ktorej činnosť by sa v dôsledku toho vyznačovala plánovitosťou a koordinovanosťou, čo by zvyšovalo pravdepodobnosť úspešného spáchania trestného činu. Inými slovami, skutok bol spáchaný spôsobom ničím nevybočujúcim z bežného spôsobu spáchania skutku v spolupáchateľstve v zmysle § 20 Tr. zákona, ktorý si nevyžadoval zvláštnu koordináciu jednotlivých úkonov za účelom dosiahnutia cieľa, išlo o jednoduchší priebeh skutkového deja, v dôsledku čoho odvolací súd vypustil zo skutkovej vety popis skutku, ktorý by bol spôsobilý vyvolať mylný záver o spáchaní skutku organizovanou skupinou.

Pre úplnosť k hodnoteniu dôkazov k tomuto skutku odvolací súd ešte uvádza, že je nutné prisvedčiť odvolacej námietke obžalovaného V.. B. spočívajúcej v tvrdení, že úvahy súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku, že zo spáchania skutku obžalovaných usvedčujú i zábery z čerpacej stanice, nemajú opodstatnenie vo vykonanom dokazovaní, avšak uvedené pochybenie súdu nemá vplyv na presvedčivosť jeho ostatných záverov a úvah vo vzťahu ku ustáleným skutkovým okolnostiam uvedeného skutku.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení odvolací súd uzavrel, že vina obžalovaných V.. B. C. E.. Č. bola dokázaná v rozsahu organizátorstva a spoluúčasti na konaní tak, ako je to uvedené v skutkovej vete pod bodom 1) tohto rozsudku.

Odvolací súd zmiernil právnu kvalifikáciu konania obžalovaných z dôvodu vypustenia okolnosti, že skutok bol spáchaný organizovanou skupinou. Konanie obžalovaného V.. B. posúdil ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zákona s poukázaním na § 140 písm. b) Tr. zákona spáchaný účasníctvom vo forme organizátora podľa § 21 ods. písm. a) Tr. zákona, pretože zosnoval a riadil spáchanie dokonaného trestného činu, ktorým páchatelia poškodili a urobili neupotrebitelnou cudziu vec a spôsobili tak na cudzom majetku väčšiu škodu a z osobitného motívu - pomsty. Konanie obžalovaného E.. Č. kvalifikoval ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zákona s poukázaním na § 140 písm. b) Tr. zákona spáchaný v

spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, pretože spoločným konaním poškodil a urobil neupotrebitelnou cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu a z osobitného motívu - z pomsty.

skutok pod bodom 2/

Skutkové zistenia preukazujúce spáchanie skutku pod bodom 2/ rozsudku možno vyvodit' predovšetkým zo svedeckej výpovede K.. Y., svedka O. Š., z fotodokumentácie z kamerového záznamu z čerpacej stanice SHELL na Levočskej ulici 113 v Prešove okolo 03.00 hod. dňa 15.07.2016, zo zápisnice o obhliadke miesta činu s pripojenou fotodokumentáciou z 15.07.2016 a zo znaleckého posudku č. 2284/2016 vypracovaného Kriministickým a expertíznym ústavom Policajného zboru, odboru prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Košice.

Svedok K.. Y. usvedčoval zo skutku oboch obžalovaných, na čo poukazoval aj konajúci súd. V konaní pred súdom mimo iné vypovedal, že to bol práve obžalovaný V.. B., ktorý chcel, aby poškodenému G. G. zhorelo auto s tým, že on zabezpečil na spáchanie skutku svojho kamaráta z francúzskej légie S. F., ktorého na miesto činu mal odviesť L. J. a benzín mali zabezpečiť obžalovaní V.. B. C. E.. Č.. Je faktom, že výpoveď svedka K.. Y. obsahuje nepresnosť o použití nafty ako akcelerátora na podpálenie motorového vozidla, hoci zo znaleckého posudku KEÚ PZ Košice plynie, že ako akcelerátor horenia bol použitý benzín. Znalec K.. Z. P. v podstate vylúčil, aby bola použitá nafta ako akcelerátor horenia, inak by jej pozostatky vyšli na chromatograme, čo sa nestalo. Toto zistenie ale nevylučuje dôveryhodnosť svedka K.. Y., pretože k tejto skutočnosti sa vyjadroval len k tomu, čo sa mal dozvedieť od S. F., a nie o tom, čo vnímal svojimi zmyslami. Samotné zhorenie motorového vozidla majiteľa G. G. zn. Jeep Grand Cherokee, EČV: J.-XXX O., je vo vzťahu k podporeniu pravdivosti jeho výpovede, dôkazom nepriamym. Priamym dôkazom preukazujúcim pravdivosť výpovede svedka K.. Y. o účasti obžalovaného E.. Č. a v konečnom dôsledku i obžalovaného V.. B. na spáchanom skutku je výpoveď svedka O.. Š., pracovníka čerpacej stanice Shell v Prešove, ktorý v prípravnom konaní vypovedal, že v skorých ranných hodinách 17.05.2016 okolo 03.00 hod. prišlo na čerpaciu stanicu osobné motorové vozidlo Citroen C4 bielej farby, z ktorého vystúpila osoba, ktorá natankovala benzín do bandasky. Autom prišli dve osoby. Z fotodokumentácie z kamerového záznamu z čerpacej stanice SHELL na Levočskej ulici 113 v Prešove okolo 03.00 hod. dňa 15.07.2016 vidieť osobu na čerpacej stanici s bandaskou v ruke a záber bieleho motorového vozidla zn. Citroen C4, ktorého poznávacia značka bola evidovaná na E. Y., pričom za volantom je vidieť ďalšiu osobu. Ako z uvedenej fotodokumentácie, tak aj z daňového dokladu vyplýva, že k natankovaniu 1,87 l benzínu malo dôjsť dňa 15.07.2016 okolo 03.03 hod. Napokon samotný obžalovaný E.. Č. priznal, že bol v tú noc tankovať benzín, avšak ako dôvod potreby pohonných látok uviedol, že išlo o benzín do krovinorezu. V kontexte okolností spáchania skutku, predovšetkým jeho doba a spôsob vykonania, je zistenie doby tankovania benzínu obžalovaným Č. vo veľmi krátkej dobe pred spáchaním skutku dôkazom rozhodným, ktorý preukazuje zabezpečenie pohonných hmôt za účelom podpálenia motorového vozidla. Jeho obrana o nákupe pohonných hmôt do krovinorezu v nočných hodinách nemá totiž racionálny základ, nebola preukázaná naliehavosť nákupu a jeho opodstatnenosť v tejto nočnej dobe.

Obžalovaný V.. B. považoval uvedenú fotodokumentáciu za dôkaz získaný v rozpore so zákonom, keďže orgány činné v trestnom konaní mali postupovať v súlade s § 90 Tr. poriadku, a preto podľa jeho názoru, nie je možné na ňu prihliadať. Odvolací súd k uvedenej námietke uvádza, že ide o vecný dôkaz v zmysle § 153 ods. 3 Tr. poriadku, a to obrazový záznam - fotku obrazovky, na ktorej sa prehrával záznam z kamerového systému, zabezpečenú svedkom A.. J.. Ž. so súhlasom pracovníčky čerpacej stanice, ktorá mu umožnila z vlastnej iniciatívy (dobrovoľne) nahliadnuť do kamerového záznamu. Vyhotovené fotky menovaný svedok odovzdal poverenému policajtovi, ktoré sa stali súčasťou spisu. V danom prípade zabezpečenie fotodokumentácie z kamerového záznamu je potrebné považovať za vykonanie neodkladného úkonu, ktorý sa realizoval hliadkou polície vo veľmi krátkej dobe po oznámení podpálenia motorového vozidla, keďže takéto kamerové záznamy z čerpacích staníc sa v priebehu jedného, dvoch dní prehrávajú iným záznamom a v dôsledku toho by došlo k zmareniu jeho zabezpečenia. Z uvedených dôvodov namietaný dôkaz je použiteľný v tomto konaní. Okrem toho pri vydaní kamerového záznamu nie je nevyhnutný postup podľa § 90 Tr. poriadku, pretože nejde o počítačové údaje v zmysle citovaného ustanovenia a na jeho vydanie postačuje postup podľa § 89 Tr. poriadku (primerane rozhodnutie NS SR 5Tdo/69/2019). Podiel účasti obžalovaného V.. B. na skutku zabezpečením benzínu spoločne s obžalovaným E.. Č. možno vyvodit' zo zistení, že nákup benzínu sa realizoval na motorovom vozidle, ktoré mu požičala svedkyňa E.. Y.. Je totiž nelogické, aby požičané auto jemu zverenému požičiaval ďalšej

osobe, pričom v čase nákupu toto motorové vozidlo bolo vedené inou osobou ako Č., ktorý čerpal pohonné hmoty. Úzke priateľstvo medzi obžalovanými, ktorí v tej dobe trávili spolu značný čas, požičané auto a prítomnosť obžalovaného Č. na čerpacej stanici, logicky vedú k záveru, že druhou osobou v aute bol práve obžalovaný B.. Tým je overené tvrdenie svedka Y. o účasti obžalovaného B.Y. na tomto skutku.

Rovnako aj vo vzťahu k tomuto skutku 2/ odvolací súd konštatuje, že z obsahu dokazovania nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by preukazovali, že by pri páchaní skutku došlo k takému spolčeniu minimálne troch osôb na účel spáchania trestného činu, s delbou určených úloh medzi jednotlivými členmi skupiny, ktorej činnosť by sa v dôsledku toho vyznačovala plánovitosťou a koordinovanosťou, čo by zvyšoval pravdepodobnosť úspešného spáchania trestného činu. Aj v tomto prípade súd preto vypustil zo skutkovej vety pod bodom 2/ popis skutku, ktorý by bol spôsobilý vyvolať uvedené nejasnosti.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení a hodnotenia dôkaznej situácie mal odvolací súd za to, že vina obžalovaných V.. B.É. C. E.. Č. bola bez dôvodných pochybností dokázaná a existujú dôkazy v dostatočnom rozsahu o tom, že skutok spáchali tak, ako je to uvedené v skutkovej vete pod bodom 2/ tohto rozsudku.

K uplatňovanej odvolacej námietke obžalovaných spočívajúcej v poukázaní na rozpory medzi výpoveďami K.. Y. a svedkov H. J., L. P., L. J. C. G. G. H.. ohľadne Y. tvrdenej motivácii zapálenia motorového vozidla, odvolací súd uvádza, že nejde o rozpory, ale o odlišné tvrdenia uvedených svedkov. Podľa svedka K.. Y. bola motívom podpálenia motorového vozidla snaha zapôsobiť na H.. J., na ktorého mal chcieť G.. G. vybrať úver 20.000,- eur a obžalovaný V.. B. chcel z toho polovicu. Je preto v zásade prirodzené, že ak nemalo ísť o klasický úver, tak tí svedkovia, ktorí mali na takomto úkone participovať - H.. J., L.. P., Č. G.. G. H., uvedené popierali. Vo vzťahu ku výpovedi svedka H.. J., ktorý poprel účasť na spáchanom skutku, krajský súd uvádza, že rovnako nemožno spravodlivo očakávať, že svedok H.. J. sa v procesnom postavení svedka prizná k spáchaniu skutku. Pokiaľ ide o obžalovaným E.. Č. namietanú výšku spôsobenej škody na predmetnom vozidle, táto bola znalecky posúdená a bola určená výška nákladov na opravu v sume 25.500,- eur. Znalec určil obstarávaciu hodnotu pred poškodením vo výške 23.043,- eur. Následne skonštatoval, že išlo o totálnu škodu, preto výšku škody na vozidle vypočítal z rozdielu obstarávacej hodnoty vozidla pred poškodením a hodnoty predajných zvyškov, čo zodpovedá výške škody v sume 19.093,- eur. Z uvedeného dôvodu je preto irelevantné, či dané vozidlo si poškodený, alebo iná osoba opravila, alebo či na ňom ďalej jazdila.

Podľa názoru odvolacieho súdu bolo potrebné konanie obžalovaných V.. B. C. E.. Č. posúdiť ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, pretože spoločným konaním poškodili cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Podľa § 122 ods. 10 Tr. zákona sa za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin.

Na rozdiel od súdu prvého stupňa odvolací súd neposúdil konanie obžalovaných ako pokračovací zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Tr. zákona, keďže v konaní nebol preukázaný jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin. Obžalovaný E.. Č. spáchal oba trestné činy po tom, čo ho k tomu pohol obžalovaný V.. B., preto nemohol vedieť, že po spáchaní skutku 1/ rozsudku sa zúčastní takéhoto konania s rovnakým zámerom pokračovať v páchaní trestnej činnosti. Jeho konanie odvolací súd posúdil ako opakovanie v trestnej činnosti. Pokiaľ ide o obžalovaného V.. B., keďže tento sa podieľal na páchaní prvého skutku vo forme účastníctva ako organizátor, nemožno vo vzťahu ku skutku pod bodom 2/ rozsudku jeho konanie posudzovať ako čiastkový útok pokračovacieho trestného činu pod bodom 1/ rozsudku, keďže páchania pokračovacieho trestného činu sa môže dopúšťať len páchatel' čiastkových útokov respektíve spolupáchateľ, nie účastník trestného činu (primerane R 44/2005).

Z týchto dôvodov potom odvolací súd považoval odvoláciu námietku prokurátora, aby konanie oboch obžalovaných vo vzťahu ku skutkom pod bodmi 1/ a 2/ rozsudku bolo posúdené ako pokračovací trestný čin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, za neopodstatnenú.

skutok pod bodom 3/

Aj skutkové zistenia ustálené v bode 3/ napadnutého rozsudku majú svoj podklad vo vykonanom dokazovaní okrem už uvádzanej výhrady a tou je, že dokazovaním nebolo preukázané spáchanie trestného činu organizovanou skupinou. Preto iba v stručnosti odvolací súd poukazuje na výpoveď svedka K. Y., ktorého výpoveď ako v prípravnom konaní, tak aj v konaní pred súdom bola vnútorne konzistentná a bez vnútorných rozporov, pričom tento pomerne podrobne popisuje ako spoločne s obžalovanými vykonali uvedený skutok. V podstate jedinou skutkovou námietkou, ktorú obžalovaní vzniesli voči výpovedi svedka K. Y., bolo to, že v jednej z výpovedí uvádzal, že do objektu sa mal spolu s ním vlámať obžalovaný E. Č., ale keďže bol tlstý, tak nevyšiel, pričom na inom mieste uvádzal, že mal ísť s ním do objektu obžalovaný V. B., ale keďže nedosiahol na rebrík tak, ani ten nešiel. Odvolací súd k uplatnenej námietke uvádza, že tvrdenia svedka K. Y. ako také nepovažuje za rozpory, pretože obe mohli byť pravdivé. Významnou okolnosťou je, že svedok bol vo svojich tvrdeniach ohľadne spôsobu spáchania a delenia odcudzených vecí konzistentný. Neodchýlil sa počas celého konania v popise priebehu skutku, keď vypovedal, ako spolu všetci traja prišli na miesto činu motorovým vozidlom, ako vošiel do objektu sám a obaja obžalovaní na neho vonku čakali, pričom spoločne odišli aj s odcudzenými vecami. Priebeh skutku, ako ho popísal svedok K. Y., potvrdzovali tak nepriame dôkazy, ako obhliadka miesta činu, či výpoveď konateľa poškodeného spoločnosti NETCOMEN, s.r.o. E. K. o rozsahu spôsobenej škody, a tiež pri domovej prehliadke u obžalovaného E. Č. nájdené bezdrôtové slúchadlá sivej farby, ktoré boli odcudzené E. O. pri spáchaní skutku a ktoré stotožnil ako svoje. Pri takto ustálených skutkových zisteniach správne konajúci súd neuveril obrane obžalovaného E. Č., že uvedené slúchadlá dostal od svedka K. Y. ako protihodnotu za požičané peniaze, keďže ani samotný obžalovaný E. Č. neuvádzal, že by zisťoval, odkiaľ má svedok K. Y. uvedené slúchadlá, najmä ak vzhľadom na svedkovu ťaživú finančnú situáciu, ako ju obžalovaný zvyrazňoval vo svojich výpovediach, ich prijal bez toho, aby zisťoval odkiaľ ich svedok má.

Ani v tomto skutku odvolací súd z preukázaných skutkových zistení nezistil také skutočnosti, ktoré by dokazovali, že pri páchaní skutku došlo k takému spolčeniu minimálne troch osôb na účel spáchania trestného činu, s delbou určených úloh medzi jednotlivými členmi skupiny, ktorej činnosť sa v dôsledku toho vyznačovala plánovitosťou a koordinovanosťou, čo by zvyšovalo pravdepodobnosť úspešného spáchania trestného činu. Odvolací súd preto rovnako ako pri prvých dvoch skutkoch vypustil zo skutkovej vety pod bodom 3/ okolnosti osvedčujúce, že skutok bol spáchaný organizovanou skupinou.

Podľa názoru odvolacieho súdu, konanie obžalovaného E. Č. bolo potrebné posúdiť ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b) Tr. zákona účinného od 01.08.2019 spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, pretože spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili, spôsobili tak malú škodu a čin spáchali vlámaním. Ide o zmiernenie právneho posúdenia skutku oproti rozhodnutiu konajúceho súdu, pretože posudzovaná trestnosť skutku podľa Trestného zákona účinného do 31.07.2019 bola prísnejšia, ako je tomu za súčasného právneho stavu. Súčasný Trestný zákon je pre obžalovaného priaznivejší, pretože za uvedený trestný čin prichádza do úvahy uloženie trestu odňatia slobody až na dva roky na rozdiel od zákonom stanovenej sankcie odňatia slobody na tri roky až desať rokov za trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 4 písm. b) Tr. zákona účinného do 31.07.2019.

Konanie obžalovaného V. B. taktiež naplnilo všetky zákonné znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b) Tr. zákona účinného od 01.08.2019 spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, avšak vzhľadom na uznanie viny aj v bode 4/ tohto rozsudku, k právnomu posúdeniu jeho konania odvolací súd sa vyjadril nižšie.

skutok pod bodom 4/

Konajúci súd pri ustálení tohto skutku vychádzal zo zákonom zabezpečených dôkazov a ich hodnotenie konajúcim súdom považuje odvolací súd za správne a zodpovedajúce § 2 ods. 12 Tr. poriadku. S ním sa odvolací súd stotožnil v celom rozsahu, keďže obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti usvedčuje svedok K. Y., ktorého výpoveď o priebehu krádeže je v podstatných bodoch počas celého trestného

konania nemenná a bez výrazných rozporov, najmä pri výsluchoch zadovážených krátko po spáchaní skutku dňa 27.10.2017 a 08.03.2018, ktoré boli prečítané na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný V.. B. poukazoval na rozpory vo výpovediach svedka K.. Y. ohľadne spôsobu, ako sa mali dostať ukradnuté zbrane na záhradnú chatku, pričom v prvotnej výpovedi svedok dňa 27.10.2017 uvádzal, že ich odviezol obžalovaný V.. B. spolu s priateľkou o čom mu povedal sám obžalovaný, vo výpovedi zo dňa 08.03.2018 uviedol, že ich odviezol obžalovaný V.. B., ale nevie ako a v konaní pred súdom vypovedal, že ich tam odviezol s obžalovaným V.. B. spoločne. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že popis priebehu skutku v prvotných dvoch výpovediach je veľmi podrobný, pričom sa rozlišuje len v popise, ako sa mali zbrane po krádeži preniesť na chatku. Z oboch výpovedí je zrejmé, že tieto zbrane nemal prevážať svedok K.. Y. a prevoz zbraní vykonal obžalovaný, a tak okolnosť, či to urobil s priateľkou alebo inak, nie je v kontexte ďalších skutkových zistení podstatná. Vo vzťahu ku výpovedi svedka K.. Y. na hlavnom pojednávaní konanom 05.02.2019, v ktorej vypovedá v zhode so svojimi predchádzajúcimi výpoveďami v prípravnom konaní ohľadne priebehu tohto skutku s výnimkou tvrdenia o spôsobe prevozu zbraní, považuje krajský súd za potrebné zvýrazniť, že ide o výpoveď po takmer 1,5 roku od spáchania skutku, a tak je prirodzené, že vypovedajúca osoba si nemôže pamätať všetky detaily o vypovedaných udalostiach, najmä ak vypovedá o pomerne rozsiahlej trestnej činnosti páchanej v období cca 2 roky pred výpoveďou. Práve naopak, drobné rozpory vo výpovedi vypovedajúceho, zvýrazňujú autenticitu a dôveryhodnosť jeho výpovede a preukazujú, že výpoveď nie je naučená. Je prirodzené, že detaily prežitých udalostí jedinec postupne zabúda, preto podstatným zostáva základná dejová línia skutku, ktorú svedok popisoval rovnako. Svedeckú výpoveď K.. Y. o účasti obžalovaného V.. B. na spáchaní skutku, priamo osvedčujú výsledky domových prehliadok u obžalovaného V.. B. v byte jeho otca na Š. XXXX/XX Y. J. dňa 01.02.2018 a v záhradnej chatke č. XXXX, keďže sa pri týchto domových prehliadkach našli veci, vrátane zbraní, ktoré boli odcudzené pri krádeži. Okrem toho odvolací súd dáva do pozornosti i to, že vzhľadom na množstvo odcudzených vecí svedok K.. Y. nemohol tento skutok spáchať sám, preto jeho tvrdenie o tom, že vlámanie spáchal s obžalovaným V.. B., je dôveryhodné aj so zreteľom na už vyššie vyhodnotené dôkazy.

Obrane obžalovaného V.. B. spočívajúcej v tvrdeniach, že alkohol a cennosti dostal od K.. Y. ako odmenu za záväzky, ktoré mal voči obžalovanému, že z ich predaja si môže ponížiť dlh, čo má K.. Y. voči nemu, a zbrane a strelivo si K.. Y. u neho odložil, neuveril ani odvolací súd, keďže obžalovaný V.. B. počas celého konania v podstate popisoval K.. Y. ako nezodpovedného človeka, ktorý nemá stále zamestnanie a má dlhy voči mnohým osobám, a napriek tomu mal, podľa jeho tvrdenia, prijať od neho ako spôsob úhrady dlhov nielen alkohol, ale aj zlaté zuby, korunky, o ktorých pôvode nemal vedomosť, ba ani neverbalizoval, že by sa ho pýtal na ich pôvod. Navyše za týchto okolností mal dobrovoľne súhlasiť s uskladnením zbraní a streliva u seba na záhradnej chatke, opäť bez zisťovania ich pôvodu. Konanie obžalovaného T. B. a jeho hodnotenie osoby svedka K.. Y. je protirečivé, pretože pokiaľ obžalovaný mal negatívny vzťah k osobe menovaného svedka, je nelogickým, aby od neho prijímal veci, ktorých pôvod nepoznal a ktorých povaha a charakter spochybňujú ich nadobudnutie legálnym spôsobom. Inak povedané, prevzatie zubných náhrad na splatenie dlhu vyvoláva pochybnosti o legalite ich nadobudnutia najmä za situácie, ak obžalovaný vedel o finančných problémoch svedka, ktorý mal žiť sám, bez rodiny, a uschovanie zbraní vo väčšom množstve na chate vo vlastníctve rodinného príslušníka poukazuje na nelegálny spôsob ich nadobudnutia, pretože obžalovaný vzhľadom na jeho intelekt a životné skúsenosti musel vedieť, že k ich nadobudnutiu sa vyžaduje povolenie, hoci medzi zbraňami boli aj také, na ktoré sa nevzťahovalo povoloňacie konanie.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného V.. B. založenej na existencii rozporov vo výpovediach K.. Y. a svedkov L. B. - otca obžalovaného, K. B. - brata obžalovaného, ohľadne K.. Y. tvrdených spoločných návštevách bytu na Š. N. XX Y. J., odvolací súd uvádza, že nejde o rozpory, ale o odlišné tvrdenia uvedených svedkov, ktorých pravdivosť nebolo možné v dostatočnom rozsahu osvedčiť, keďže ani jednu z proti sebe stojacich verzií nepodporovali, či nevyvracali iné od vypovedajúcich nezávislé dôkazy. Uvedené platí i pre odlišné tvrdenie svedkyne E. Y. - priateľky obžalovaného, ktorá poprela, že by spoločne s obžalovaným V.. B. odnášala zbrane na záhradnú chatku.

Prokurátor a aj obžalovaný V.. B. zhodne vo svojich odvolaniach poukazovali na dátum spáchania skutku uvedeného pod bodom 4/, ktorý nezodpovedal dátumu uvedenému na výdavkovom pokladničnom doklade zo záložne, v ktorej bolo zlato založené. Je evidentné, že záložňa zlato prijala dňa 14.08.2017, pričom spáchanie skutku konajúcim súdom bolo ustálené na nočnú dobu dňa 15.08.2017, ktoré skutkové tvrdenie už bolo nesprávne vymedzené v obžalobe. Odvolací súd toto zistenie vyhodnotil ako zrejmu

nesprávnosť, a chybu napravil, čo sa napokon odrazilo v úprave skutkovej vety pod bodom 4/ tohto rozsudku.

Na základe vyššie uvedených zistení a úvah odvolací súd uzavrel, že vina obžalovaného V.. B. bola dokázaná, pričom jeho konanie naplnilo všetky znaky skutkových podstát prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b) Tr. zákona účinného od 01.08.2019 a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zákona.

Obžalovaný V.. B. bol uznaný vinným zo spáchania skutkov 3/ a 4/, ktoré konajúci súd po právnej stránke kvalifikoval ako samostatné trestné činy. S takýmto posúdením skutkov sa odvolací súd nestotožnil, pretože tieto skutky spájala objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin za účelom zabezpečenia si ďalšieho zdroja príjmov. To potom opodstatňovalo, aby činy pod bodom 3/ a 4/ boli posúdené ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b) Tr. zákona účinného od 01.08.2019 spáchaný s častí v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zákona, pretože obžalovaný spoločným konaním v bode 3/ a 4/ si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a čin spáchal vlámaním, pritom v bode 4/ neoprávnene vnikol do obydlia iného, tam neoprávnene zotrval a spáchal taký čin prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu. Za prekonanie prekážky pri prečine porušovania domovej slobody bolo vyhodnotené preskočenie plotu pozemku, aby vlámanie ako spôsob vniknutia do domu iného nebolo dvakrát pričítané, raz ako zákonný znak základnej skutkovej podstaty a raz ako okolnosť podmieňujúca použitie vyššej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 1 Tr. zákona. skutok pod bodom 5/

Ako už bolo vyššie spomenuté, pri preskúmaní skutku 5/ napadnutého rozsudku, odvolací súd zistil nepresnosti len vo vzťahu k časovému vymedzeniu skutku a v absencii popisu nedovolené upravovaných zbraní, ktoré mal obžalovaný V.. B. v držbe, a pri vynechaní popisu neoprávnene držaných zbraní, že ide o strelné zbrane a strelivo v zmysle zákona č. 190/2003 o strelných zbraniach a strelive, na legálnu držbu ktorých sa vyžaduje zbrojný preukaz, zbrojná licencia alebo zbrojný sprievodný list na vývoz.

Okresný súd svoje skutkové zistenia v prvom rade oprel o výsledky domovej prehliadky u osoby V.. B. v záhradnej chatke č. XXXX, keďže pri tejto orgány činné v trestnom konaní našli dlhú strelnú palnú opakovaciu zbraň, malokalibrovú pušku zn. Zbrojovka Brno, kal. 22LR, v. č. 126669, dlhú strelnú palnú jednovýstrelovú zbraň, brokovnicu zn. Baikal, kal. 12, v. č. B66351, dlhú strelnú palnú opakovaciu zbraň, malokalibrovú pušku zn. Zbrojovka Brno, kal. 22LR, v. č. 52964, 331 ks nábojov rôznych kalibrov, nedovolené upravenú strelecky znehodnotenú dlhú strelnú palnú viacvýstrelovú zbraň, brokovej dvojky belgickej výroby, kal. 20, nezisteného výrobného čísla, a nedovolené upravenú expanznú opakovaciu zbraň, revolver zn. Bruni, kal 9 mm K, v. č. 085887.

Okolnosti, za akých sa uvedené zbrane dostali do držby obžalovaného, plynú z výpovede svedka K.. Y. k priebehu skutku pod bodom 4/ napadnutého rozsudku, pričom odvolací súd sa s dôvodmi, pre ktoré vyhodnotil jeho výpoveď ako dôveryhodnú, vysporiadal v predchádzajúcej časti odôvodnenia a na ne poukazuje. Obrana obžalovaného spočívala jednak v tvrdení, že zbrane mal obžalovaný V.. B. „držať“ pre svedka K.. Y., a že nevedel, že sa jedná o zbrane kategórie C, keďže medzi zbraňami tejto kategórie a zbraňami kategórie D, na držbu ktorých nie je potrebné povolenie, nie sú zásadné vizuálne rozdiely, a preto tieto zbrane je možné zameniť. Vo vzťahu k prvej odvolacej námietke odvolací súd uvádza, že Trestný zákon nerozlišuje držbu zbraní pre seba a pre iného, pozná len faktickú držbu zbraní, a tak uvedená námietka nie je, podľa názoru odvolacieho súdu, relevantná. Vo vzťahu k druhej odvolacej námietke je potrebné uviesť, že obžalovaný V.. B. nedržal v záhradnej chatke len zbrane kategórie C, ale i 331 ks nábojov rôznych kalibrov a dve nedovolené upravované zbrane. Už držbu týchto nábojov a nedovolené upravovaných zbraní by bolo možné v danom prípade posúdiť ako trestný čin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, 2 Tr. zákona. K odvolateľom poukázanej časti výpovede A.. E. C., znalca z odvetvia kriminalistickej balistiky, v ktorej uviedol, že rozdiel medzi zbraňami kategórie C a D nemusí byť rozoznateľný a preto je možné si zameniť kategórie, odvolací súd poznamenáva, že táto vzhľadom na spôsob nadobudnutia zbraní obžalovaným a svedkom K.. Y. nemá zásadný vplyv na posúdenie nelegálnej držby zbraní a streliva. Zo spôsobu uloženia zbraní a

streliva, jeho množstva, ako aj množstva nábojov možno vyvodiť úmyselné zavinenie k ich držbe bez príslušného povolenia.

Obžalovanému bolo v obžalobe prokurátora kladené za vinu mimo iné i to, že v uvedenom období zabezpečil vykonanie nedovolených úprav na dvoch zbraniach, ktoré zmenili charakter uvedených zbraní na zakázané zbrane. Okresný súd na podklade vykonaných dôkazov uzavrel, že táto skutková okolnosť nebola jednoznačne preukázaná, čo oprel aj o vyjadrenie znalca, že nie je možné presne určiť dobu, kedy došlo k nezákonnej úprave týchto zbraní. Aj keď sa s uvedeným záverom okresného súdu stotožnil odvolací súd, vypustenie tvrdenia zo skutkových okolností, že obžalovaný prechovával v záhradnej chatke dve nedovolené upravené zbrane, nepovažoval za správne. Je potrebné si uvedomiť, že pokiaľ obžalovaný nelegálnym spôsobom nadobudol zbrane, nepriamy úmysel k zakázaným zbraniam je daný už len jeho súhlasným postojom k odcudzeniu zbraní a ich držbou. Hoci nebolo dokázané, aby zbrane nedovolené upravil ich vlastník alebo obžalovaný alebo svedok K. Y., zodpovednosť za protiprávny stav sa vzťahuje aj na nedovolenú úpravu vo forme nepriameho úmyslu. Prokurátor v odvolaní namietal i pochybenie okresného súdu spočívajúce vo vynechaní popisu zbraní, že ide o s strelné zbrane a strelivo v zmysle zákona č. 190/2003 o strelných zbraniach a strelive, s ktorou námietkou sa odvolací súd stotožnil, pretože sa tým špecifikuje porušenie právnej normy upravujúcej podmienky nosenia a držby zbraní.

S poukázaním na rozvedené zistenia odvolací súd vyvodil záver, že vina obžalovaného V. B. bola dokázaná a existujú dôkazy o tom, že skutok spáchal tak, ako je to uvedené v skutkovej vete pod bodom 5/ tohto rozsudku. Na rozdiel od napadnutého rozsudku odvolací súd upravil dobu spáchania skutku, keďže išlo o zrejmu nesprávnosť premietnutú zo skutku 4/ pri popise doby neoprávnenej držby zaistených zbraní a streliva, na obdobie od 14.08.2017 do 01.02.2018, pričom v skutkových zisteniach uviedol aj držbu nedovolené upravených zbraní v rozsahu uplatňovanom v odvolaní prokurátora a zákon, v zmysle ktorého sa definujú strelné zbrane a podmienky ich držania.

Následne krajský súd podrobil prieskumu právne posúdenie skutku, ktorý bol okresným súdom kvalifikovaný ako zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. b) Tr. zákona.

Podľa § 295 ods. 1 písm. b) Tr. zákona kto bez povolenia hromadí strelné zbrane, hromadne účinné zbrane, strelivo alebo výbušniny potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 294 ods. 1 Tr. zákona, kto sebe alebo inému vyrobí, dovezie, vyvezie, prevezie, prepraví, zadováži alebo drží strelivo bez povolenia, alebo takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona, kto sebe alebo inému vyrobí, dovezie, vyvezie, prepraví, zadováži alebo drží strelnú zbraň, jej súčasť alebo komponent bez povolenia alebo bez označenia zbrane určeného na jej identifikáciu podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, alebo takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Obžalovaný V. B. v odvolaní namietal správnosť právnej kvalifikácie skutku ako zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. b) Tr. zákona, keďže v zmysle objektívnej stránky predmetného činu hromadenie vo svojej podstate znamená postupné zadovážovanie, čo však v danom prípade nezodpovedá zisteným skutkovým okolnostiam.

Námietku obžalovaného považoval odvolací súd za opodstatnenú, pretože objektívnu stránku zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. b) Tr. zákona páchatel naplní svojím konaním vtedy, ak hromadí strelné zbrane. Za hromadenie je potrebné považovať postupné zadovážovanie si zbraní, vrátane výroby určených vecí, a ich následné prechovávanie. Z výsledkov vykonaného dokazovania ale plyní, že k zadováženiu všetkých zbraní a streliva došlo naraz jedným konaním, čo vylučuje spôsob nadobúdania postupne s úmyslom ich hromadenia. Konanie obžalovaného V. B. bolo potrebné posúdiť ako zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, pretože držal bez povolenia strelivo a zbrane.

skutok pod bodom 6/

Konajúci súd dôkazy, o ktoré opieral svoje skutkové zistenia vo vzťahu ku výroku o vine pod bodom 8/ napadnutého rozsudku, vyhodnotil zákonu zodpovedajúcim spôsobom a z nich vyvodil aj

správne skutkové závery, s ktorými sa stotožnil i odvolací súd, s výnimkou časti popisu skutku, ktorý mal odôvodňovať právne posúdenie skutku spáchaného organizovanou skupinou. Okresný súd bez podstatných chýb svoje závery o vine založil na výpovedi poškodeného J. Č., ktorého výpoveď bola potvrdzovaná výpoveďou jeho matky B. Č.. Uvedené neoslabuje ani skutočnosť, že ako poškodený, tak i matka popierajú užívanie drog poškodeným J. Č.. Napriek tomu, že svedok poškodený na hlavnom pojednávaní bagatelizoval skutkové okolnosti, o ktorých vypovedal a neuviedol, že sa jemu alebo jeho otcovi mali obžalovaní vyhrážať podpálením motorového vozidla, uvedené plynie zo zákonne prečítaných výpovedí poškodeného z prípravného konania za účelom objasnenia rozporov, ktoré vznikli v jeho výpovedi na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k jeho predchádzajúcim výpovediam z prípravného konania. Poškodený svoje odlišné tvrdenia objasňoval uplynutím dlhšieho času, pričom si na detaily spomenul až po prečítaní jeho výpovedí. V súvislosti s ustálením skutku odvolací súd poukazuje i na zistenia plynúce z výpovede svedka H. R., ktorý potvrdil, že obžalovaní sa vyhrážali J. Č. a zháňali ho po Šariši, a keďže sa ich bál, tak sa uňho skrýval deň, a táto skutočnosť bola dôvodom, že poškodenému navrhol, že môže ísť s ním do Čiech. Tomuto tvrdeniu svedka zodpovedá aj výpoveď poškodeného J. Č., že pred obžalovanými ušiel za prácou do Čiech. Obdobne ako konajúci súd, ani odvolací súd neuveril na hlavnom pojednávaní zmenenej výpovedi svedka H. R., že v čase, keď bol spoločne s poškodeným J. Č. v Čechách sa mu mal tento zdôveriť, že klamal, že sa mu obžalovaní vyhrážali. Svedok H. R. v prípravnom konaní totiž vypovedal až po jeho návrate z Čiech, pričom uvedenú skutočnosť v tejto výpovedi neuvádzal, a v súdnom konaní nevedel dôveryhodne vysvetliť, prečo k tejto okolnosti vypovedal až po uplynutí dlhšieho času. Tvrdeniu svedka H. R. o tom, že poškodený si to vymyslel, nezodpovedajú ani ďalšie zistené skutočnosti. Odvolací súd poukazuje najmä na to, že obsah prvotných výpovedí poškodeného J. Č., jeho matky B. Č. C. H. R. sú navzájom nielen súladné, ale aj vzájomne sa dopĺňujúce. Navyše skutočnosť, že poškodený náhle odišiel do Čiech práve v dôsledku strachu pred obžalovanými, ktorí sa nielen jemu ale i jeho otcovi vyhrážali podpálením motorového vozidla, pričom ho nútili, aby sa s nimi zúčastnil na lúpeži v Poľsku, osvedčuje okolnosť, že matka poškodeného B. Č. vložila na účet, ktorého číslo jej poslal obžalovaný E. Č., obžalovanými žiadanú sumu 500,- eur. Uvedené plynie nielen z výpovede B. Č., ale aj zo záznamu o vklade hotovosti na účet č. R., a z fotky SMS správy obžalovaného E. Č. matke poškodeného, ktorým jej zaslal číslo účtu, na ktorý mala zaslať požadovanú sumu.

Obžalovaný V. B. namietal v odvolaní procesnú použiteľnosť rekognície zo dňa 25.06.2018, keďže v zmysle § 126 ods. 3 Tr. poriadku k tomuto úkonu bol pribratý X. D. ako nezúčastnená osoba, ktorý je synom H. L. D., príslušníka Národnej kriminálnej agentúry, expozitúry Východ, ktorý bol činný v tejto trestnej veci, čím mali byť porušené ustanovenia § 30 ods. 2 Tr. poriadku, § 10 ods. 1, 10 Tr. poriadku.

Podľa § 30 ods. 2 Tr. poriadku, nezúčastnená osoba je osoba spôsobilá na právne úkony, u ktorej nie sú pochybnosti o jej nezaujatosti vo vzťahu k prejednávanej veci alebo osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, k ich obhajcom, zákonným zástupcom a splnomocnencom alebo k orgánu činnému v trestnom konaní alebo súdu.

Podľa § 10 ods. 1 Tr. poriadku, orgány činné v trestnom konaní sú prokurátor a policajt.

Podľa § 10 ods. 10 Tr. poriadku, policajtom sa na účely tohto zákona rozumie aj príslušník Policajného zboru, ktorý nie je vyšetrovateľom Policajného zboru alebo povereným príslušníkom Policajného zboru uvedeným v odseku 8 písm. a), b) a d) v rozsahu určenom všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorý vydá Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky na vykonávanie rozhodnutí, opatrení a úkonov trestného konania vo vyšetrovaní alebo v skrátenom vyšetrovaní.

Z podstaty námietky obžalovaného V. B. vyplýva, že u X. D. vyvstali pochybnosti o jeho nezaujatosti pre pomer k orgánu činnému v trestnom konaní, pretože je synom príslušníka Národnej kriminálnej agentúry, expozitúry Východ, ktorý bol činný vo veci, a preto vykonaná rekognícia je nezákonná a nemožno ju použiť pre ustálenie skutkových zistení.

Právna úprava zrozumiteľne určuje, že orgánom činným v trestnom konaní je policajt a prokurátor. Z nej je zrejmý aj spôsob určenia nezúčastnenej osoby tak, aby u nej nevznikli pochybnosti o jej nezaujatosti vo vzťahu k osobám, ktorých sa úkon dotýka, k ich obhajcom, zákonným zástupcom a splnomocnencom alebo k orgánu činnému v trestnom konaní alebo súdu. Nesmie teda ísť o osobu,

u ktorej tieto pochybnosti môžu vyvstať pre pomer k veci alebo vzťah k jednotlivým vymenovaným osobám, pričom tieto osoby musia byť konkrétne určiteľné.

V prerokovanej veci neboli zistené skutočnosti, ktoré by preukazovali nejaký pomer nezúčastnenej osoby k tejto veci, predovšetkým k vydieraniu poškodeného J.. Č.. Okrem toho neboli zistené ani skutočnosti preukazujúce vzťah nezúčastnenej osoby k osobám obžalovaných, k ich obhajcom, splnomocnencom, či k orgánom činným v trestnom konaní, teda k policajtom v zmysle § 10 ods. 8 Tr. poriadku a prokurátorom vykonávajúcim v tejto veci úkony. Samotná skutočnosť, že otec nezúčastnenej osoby je príslušníkom Národnej kriminálnej agentúry, expozitúra Východ, sama osebe nemôže spochybníť nezaujatosť nezúčastnenej osoby, pretože predpokladom pre splnenie zákonnej podmienky je preukázanie kvality takého vzťahu medzi nezúčastnenou osobou a policajtom, ktorý vykonáva úkony trestného konania v danej veci, teda v prípravnom konaní podľa § 10 ods. 15 Tr. poriadku, ktorý by zakladal pochybnosti o jeho nezaujatosti práve pre tento vzťah. Ak otec nezúčastnenej osoby nevykonával úkony trestného konania podľa Tr. poriadku, čo je zrejme z obsahu predloženého spisu, keďže pôsobil pri objasňovaní trestnej činnosti ako operatívny pracovník do 21.05.2018, nemožno vzťah nezúčastnenej osoby k takejto osobe považovať za vylučujúci nezúčastnenú osobu z vykonania vyšetrovacieho úkonu. Vo veci bolo začaté trestné stíhanie dňa 31.05.2018 a rekognícia, ako vyšetrovací úkon, sa vykonala až dňa 25.06.2018. Ostatne je potrebné uviesť i to, že výkladové pravidlo, na ktoré poukazuje odvolateľ obžalovaný V.. B. podľa § 10 ods. 10 Tr. poriadku, upravuje postavenie v trestnom konaní aj tých policajtov, ktorým sa zverí právomoc všeobecným záväzným právnym predpisom vykonávať niektoré úkony trestného konania. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd považoval namietanú rekogníciu za procesne účinný dôkaz, ktorý nebol spochybnený ani samotným poškodeným J.. Č..

Ani v tomto prípade odvolací súd nezistil také skutočnosti, ktoré by preukazovali spáchanie skutku organizovanou skupinou. Skutková okolnosť, že obžalovaní poškodeného koordinovane nútili uhradiť dlh, nie je ničím preukázaná a nezodpovedá spolčeniu minimálne troch osôb na účel spáchania trestného činu, s delbou určených úloh medzi jednotlivými členmi skupiny, ktorej činnosť by sa v dôsledku toho vyznačovala plánovitosťou a koordinovanosťou za účelom zvýšenia pravdepodobnosti úspešného spáchania trestného činu. Odvolací súd preto zo skutkovej vety vypustil, že páchatelia nútili poškodeného „koordinovane“.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení, podľa názoru odvolacieho súdu, vina obžalovaných V.. B. C. E.. Č. bola dokázaná aj v tomto skutku, ktoré konanie po jeho úprave bolo kvalifikované len v základnej skutkovej podstate zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona, a to vo forme spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zákona, pretože sa ho obaja obžalovaní dopustili spoločným konaním s ďalšou nestotožnenou osobou.

Vyššie rozvedené chyby v napadnutom výroku o vine týkajúce sa doposiaľ uvádzaných skutkových zistení a ich právnej kvalifikácie, ako aj nesprávne vyhodnotenie dôkazov v skutkoch 6/ a 7/ napadnutého rozsudku, na ktoré malo vplyv doplnenie dokazovania v odvolacom konaní a ktoré je nižšie rozobraté, viedli odvolací súd k zrušeniu napadnutého rozsudku postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. poriadku v celom rozsahu. Keďže vykonané dokazovanie konajúcim súdom po jeho doplnení odvolacím súdom na verejnom zasadnutí postačovalo na rozhodnutie vo veci samej, odvolací súd rozhodol vo veci v zmysle § 322 ods. 3 Tr. poriadku o vine po úprave jednotlivých skutkov v minimálnom rozsahu spôsobom uvedeným pod bodmi 1/ až 6/ tohto rozsudku a o výrokoch na ňu nadväzujúcich s konečnou platnosťou.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, odvolací súd, vychádzajúc zo zásad ukladania trestu uvedených v § 34 Tr. zákona, prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. U oboch obžalovaných bol ukladaný trest za viac trestných činov, podľa kategorizácie ktorých išlo jednak o prečiny a jednak o zločiny, v dôsledku čoho bolo potrebné uplatniť sprisňovaciu zásadu stanovenú v § 41 ods. 2 Tr. zákona. Tú aplikoval aj konajúci súd. Obžalovanému V.. B. bol ukladaný úhrnný trest za šesť trestných činov spáchaných piatimi skutkami, z ktorých boli dva zločiny, pričom najprísnejšie trestným z nich je zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona s trestnou sadzbou odňatia slobody na 3 roky až 8 rokov. V dôsledku aplikácie asperačnej zásady sa zvyšovala horná hranica trestnej sadzby na 10 rokov až 8 mesiacov. U obžalovaného E.. Č. sa taktiež ukladal úhrnný trest podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona za štyri trestné činy spáchané štyrmi skutkami, z ktorých jeden je zločinom vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona a ten

je aj najprísnejšie trestným, keďže zákon zaň stanovuje trestnú sadzbu odňatia slobody na 2 roky až 6 rokov. Pri aplikácii asperačnej zásady sa zvýšila uňho horná hranica trestnej sadzby na 8 rokov.

Okresný súd pri ukladaní trestu V.. B. nezistil žiadne priťažujúce ani poľahčujúce okolnosti. Okresný súd síce zistil, že obžalovaný V.. B. má v odpise registra trestov jeden záznam o odsúdení na základe trestného rozkazu Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/124/2015 zo dňa 05.11.2015, ktorým bol uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zákona a prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, výkon ktorého mu bol odložený na skúšobnú dobu 3 rokov, ktorá uplynula 06.12.2018. Súčasne však skonštatoval, že sa na obžalovaného hľadí akoby nebol odsúdený, pričom neuviedol, na základe akých právnych úvah dospel k tomuto záveru. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku taktiež nie je možné zistiť, akými skutkovými a právnymi úvahami dospel k záveru o neexistencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zákona.

Odvolací súd v zhode s okresným súdom u obžalovaného V.. B. nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, avšak na rozdiel od súdu prvého stupňa zistil uňho dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) a písm. m) Tr. zákona. Existencia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, že spáchal viac trestných činov, plynie zo samotného výroku o vine rozsudku, keďže mu bol ukladaný trest za šesť trestných činov. Priťažujúca okolnosť uvedená v § 37 písm. m) Tr. zákona, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený, sa opiera o zistenie z odpisu registra trestov obžalovaného V.. B.Y., z ktorého plynie, že trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/124/2015 zo dňa 05.11.2015 mu bol za prečiny výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) a obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, výkon ktorého mu bol odložený na skúšobnú dobu 3 roky a ktorá mu uplynula 06.12.2018. Do rozhodnutia odvolacieho súdu o osvedčení sa v skúšobnej dobe obžalovaným rozhodnuté nebolo, preto vzhľadom na to, že všetkých žalovaných skutkov sa obžalovaný V.. B. dopustil v priebehu plynutia skúšobnej doby tohto podmieneného odsúdenia, nemôže sa naň vzťahovať fikcia o neodsúdení v zmysle § 50 ods. 6 Tr. zákona.

Za takto zistenej prevahy pomeru priťažujúcich okolností, odvolací súd postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby v zmysle § 34 ods. 8 Tr. zákona na 4 roky 8 mesiacov, preto prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody v trestnej sadzbe 4 rokov 8 mesiacov až 10 rokov a 8 mesiacov.

Obžalovaný V. B. je v mieste bydliska hodnotený všeobecne, doposiaľ bol raz priestupkovo riešený mestskou políciou, čo plynie z jeho hodnotenia z miesta bydliska, a jedenkrát súdne trestaný. Berúc do úvahy vyššie uvedené skutočnosti, predovšetkým to, že trest bol obžalovanému ukladaný za viacčinný súbeh rôznych trestných činov, ktoré spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a páchal ich po dlhšiu dobu, prihliadajúc na závažnosť prečinov, ako aj na to, že predchádzajúci trest nespĺnil svoj účel a že obžalovaný doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody nebol, odvolací súd dospel k záveru, že účel trestu je v prípade obžalovaného možné dosiahnuť trestom odňatia slobody v prvej polovici upravenej trestnej sadzby vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov.

Keďže obžalovaný V.. B. pred spáchaním trestných činov nebol vôbec vo výkone trestu odňatia slobody, boli splnené podmienky na určenie spôsobu výkonu trestu odňatia slobody jeho zaradením podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd pri ukladaní trestu E.. Č. zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, keďže pred spáchaním skutkov viedol riadny život, pričom nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku taktiež nie je možné zistiť, akými skutkovými a právnymi úvahami dospel súd prvého stupňa k záveru o neexistencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zákona.

Odvolací súd v zhode so záverom konajúceho súdu priznal obžalovanému E.. Č. poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, pretože na podklade dokazovania možno uzavrieť, že obžalovaný pred spáchaním trestných činov viedol riadny život. Uvedené zodpovedá zisteniam, že tento doposiaľ nebol súdne trestaný, čo plynie z odpisu registra trestov obžalovaného E.. Č., v ktorom nie sú evidované žiadne záznamy o odsúdení za trestnú činnosť. Taktiež správne okresný súd k osobe obžalovaného E.. Č. zistil, že tomuto v mieste trvalého bydliska nie je nič negatívne vyčítané a že podľa registra priestupkov má v

ňom štyri záznamy o spáchaní priestupkov, v prevažnej miere za porušenie pravidiel v cestnej premávke. Na rozdiel od okresného súdu, odvolací súd zistil aj jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, že spáchal viac trestných činov, keďže mu bol ukladaný trest za štyri trestné činy.

Pri rovnováhe pomeru priťažujúcich okolností a poľahčujúcich okolností prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody v trestnej sadzbe od 2 rokov do 8 rokov, pri zvýšení hornej hranice trestnej sadzby v dôsledku aplikácie asperačnej zásady, ktorý postup je odôvodnený vyššie.

Na základe vyššie uvedených skutočností, s prihliadnutím aj na závažnosť prečinov a zločinu, a skutočnosť, že páchania rôznorodej trestnej činnosti sa obžalovaný E.. Č. dopúšťal v dlhšom časovom období od mája 2016 do januára 2018, a doposiaľ nedošlo z jeho strany k sebareflexii a ľútosti, odvolací súd dospel k záveru, že účel trestu je v prípade tohto obžalovaného možné dosiahnuť trestom odňatia slobody, ktorý je spojený s jeho okamžitým výkonom, v prvej polovici upravenej trestnej sadzby vo výmere 4 rokov.

Keďže obžalovaný E.. Č. v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov nebol vo výkone trestu odňatia slobody, mal splnené podmienky podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona na zaradenie pre účely uloženého trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Takto uložené tresty odvolací súd považoval za tresty primerané, ktoré zabezpečia ochranu spoločnosti pred obžalovanými tým, že im zabránia v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoria podmienky na ich výchovu k tomu, aby viedli riadny život, a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, a zároveň vyjadri aj morálne odsúdenie páchatelov spoločnosťou.

Okrem uvedených žalovaných skutkov podrobil krajský súd odvolaciemu prieskumu aj tú časť rozsudku okresného súdu, ktorým uznal obžalovaných V.. B. C. E.. Č. vinnými v bodoch 6/ a 7/ napadnutého rozsudku z prípravy pokračovacieho zločinu lúpeže podľa § 13 ods. 1 k § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zákona s poukazaním na § 138 písm. i) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- v priebehu viacerých mesiacov roka 2017, do 27.10.2017, v Prešove a v Sabinove, spoločne s ďalšou osobou, plánovali organizované násilné prepadnutie zlatníctva na Námestí slobody 20 v Sabinove tak, že viackrát obhliadli miesto činu a únikové trasy, hľadali vhodné motorové vozidlo na prívoz a odvoz z miesta činu, pripravili si maskovacie doplnky šatstva na vykonanie činu, alternatívy vykonania činu, rozdelili si úlohy tak, že obvinený E. Č. mal šoférovať vozidlo pri prívoze a odvoze z miesta činu, ďalšia osoba mala pri prepade držať pracovníčku zlatníctva a obvinený V. B. mal odcudziť zlaté predmety, následne minimálne v jednom prípade, všetci traja sa dostavili vozidlom obvineného E. Č. na miesto činu s úmyslom vykonať čin, ku ktorému nedošlo kvôli nevhodným podmienkam na jeho vykonanie a v ďalších prípadoch k vykonaniu činu nedošlo pre prítomnosť zákazníkov v uvedenom zlatníctve, pričom obaja obvinení pokračovali v plánovaní uvedeného prepadnutia až do svojho zadržania dňa 01.02.2018,

- v priebehu viacerých mesiacov roka 2017, do 27.10.2017, v Prešove a inde, spoločne s ďalšou osobou, plánovali organizované násilné prepadnutie bližšie nezisteného zlatníctva v meste Zakopane, Poľská republika, a to tak, že viackrát obhliadli miesto činu a únikové trasy, hľadali vhodné motorové vozidlo na prívoz a odvoz z miesta činu, pripravili si maskovacie doplnky šatstva na vykonanie činu a rozdelili si úlohy tak, že obvinený E. Č. mal šoférovať vozidlo, pri prívoze a odvoze z miesta činu a obvinený V. B. s ďalšou osobou mali vykonať násilné prepadnutie, pričom minimálne v jednom prípade obvinený V. B. s ďalšou osobou sa dostavili na miesto činu s úmyslom vykonať čin, ku ktorému nedošlo kvôli prítomnosť väčšieho počtu ľudí v okolí zlatníctva a v období od 27.10.2017 až do svojho zadržania dňa 01.02.2018 obaja obvinení v Prešove a inde naďalej plánovali násilné prepadnutie predmetného zlatníctva a pripravovali alternatívy vykonania tohto činu.

Konajúci súd oprel svoje závery o vine jedine o výpoveď svedka K.. Y., ktorého výpoveď mala podľa okresného súdu usvedčovať obžalovaných zo spáchania uvedených skutkov. Krajský súd považuje za potrebné uviesť, že okresný súd sa v rámci skutkových úvah týkajúcich sa ustáľovania priebehu skutku, z ktorého oboch obžalovaných uznal za vinných, nijakým spôsobom nevysporiadal s rozpormi vo výpovediach svedka K.. Y., na ktoré upozorňovali obžalovaní V.. B. C. E.. Č. a ich obhajcovia už v rámci záverečných rečí, a na uvedené poukázali i vo svojich odvolaniach. Konajúci súd sa obmedzil na konštatovanie, že zo spáchania skutku ich usvedčuje svedok K.. Y., ktorý mal popísať, akým spôsobom plánovali vykonať tento skutok, akým spôsobom mala byť vykonaná deľba úloh, avšak

neuviedol, aké svedkom tvrdené skutočnosti majú uvedené preukazovať. Vzhľadom na výrazné rozpory vo výpovediach svedka K.. Y. vo vzťahu k obom čiastkovým útokom tohto skutku počas celého trestného konania, či už vo verziách spôsobu prípravy, či už o počte obhliadok oboch zamýšľaných miest činu zo strany obžalovaných a svedka K.. Y., či o ne/účasti jednotlivých osôb pri plánovanej príprave, vrátane samotného obžalovaného E.. Č., a iné, bolo potrebné zo strany okresného súdu oveľa dôslednejšie vyhodnocovať ostatné dôkazy, ktoré mali preukazovať skutkové okolnosti žalovaných skutkov, a to najmä za situácie, keď obaja obžalovaní spáchanie skutku popreli. Konajúci súd však takto nepostupoval.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 6/ napadnutého rozsudku v konaní nebol vykonaný s výnimkou výpovede svedka K.. Y. jediný relevantný dôkaz, ktorý by mal nielen podporovať pravdivosť skutočností ním uvádzaným, ale i preukazovať zisťované skutkové okolnosti. Zaistené kladivko na rozbitie skla, ktoré malo byť podľa svedka K.. Y., na spáchanie skutku použité, nemožno za takýto dôkaz v žiadnom prípade považovať, navyše, ak svedok Š. poprel, že by uvedené kladivko K.. Y. vôbec dal. Z odôvodnenia obžaloby na podklade, ktorej konal okresný súd, možno zistiť, že podľa žalobcu malo byť spáchanie čiastkového útoku pod bodom 6/ rozsudku preukazované i výpoveďou agenda L.. H., avšak tento ani vo vzťahu ku príprave lúpeže pod bodom 6/ rozsudku nevyplýval. Ak sa prokurátor v záverečnej reči odvolával na skutočnosť, že jedna zo svedkom Y. vykonaných obhliadok zlatníctva v Sabinove bola zadokumentovaná aj sledovaním V.. B., čo vyplýva so záznamu zo sledovania, je potrebné poukázať na to, že predmetná fotodokumentácia bola vyhotovená 02.11.2017. Nemožno v tejto súvislosti prehliadnuť, že svedok K.. Y. prvýkrát vypovedá vo vzťahu k žalovanej trestnej činnosti v predmetnej trestnej dňa 27.10.2017, kedy záverom výpovede verbalizuje ochotu naďalej s políciou spolupracovať. To zodpovedá zisteniam plynúcim z úradných záznamov z dní 10.,17. a 18.10.2017, z ktorých plynie, že orgány činné v trestnom konaní disponovali operatívnymi informáciami získanými od osoby spolupracujúcej s policajným zborom, pričom z obsahu týchto záznamov možno vyvodit' dôvodný predpoklad, že v osobe spolupracujúceho s políciou išlo o svedka K.. Y., ktorý jediný o týchto okolnostiach v konaní vypovedal - napr. že zlaté zuby mali byť na druhý deň po krádeži založené v konkrétnej záložni. Z uvedeného dôvodu, je preto obhliadka zlatníctva v Sabinove zo dňa 02.11.2017 dôkazom nespôsobilým preukazovať, že obžalovaný V.. B. sa v tom čase pripravoval na spáchanie uvedenej lúpeže, keďže vyvoláva dôvodné podozrenie, že skutočne mohol byť, ako tvrdí vo svojej výpovedi obžalovaný V.. B., tento úmyselne svedkom K.. Y. privedený na predmetné miesto práve z dôvodu zabezpečenia predmetnej fotodokumentácie.

Vo vzťahu ku čiastkovému útoku pod bodom 7/ napadnutého rozsudku, mali byť podľa názoru okresného súdu žalované skutkové okolnosti preukazované i výpoveďou agenta L.. H., avšak uvedené rovnako neplynie z obsahu jeho výpovede. Odhliadnuc od oprávnenej námietky obžalovaného V.. B., že niektoré časti výpovede agenta na hlavnom pojednávaní sú identické a zhodujú sa v detailoch s jeho výpoveďou z prípravného konania, čo podstatným spôsobom znehodnocuje spontánnosť jeho výpovede, považuje odvolací súd za nutné poukázať na obhajobou zvýraznenú odvolaciu námietku týkajúcu sa času spáchania lúpeže v Zakopanom v období od Mikuláša do Vianoc, avšak k vykonaniu lúpeží až do zadržania obžalovaných vo februári 2018 nedošlo. Agent L.. H. vo výpovedi v prípravnom konaní uvádzal, že sa na uvedenom stretnutí konkrétne dohodli, že sa opätovne stretnú, avšak ako plynie z jeho výpovede pred súdom, k ďalšiemu ich stretnutiu už nedošlo. Taktiež potvrdil, že sa ani neskôr žiadne nástroje a prostriedky nezadovážili, a ani sa nevykonávalo žiadne sledovanie objektu. Pozornosť odvolacieho súdu neušlo, že agentovi L.. H. nebolo známe ani meno obžalovaného E.. Č. napriek tomu, že podľa obžaloby sa na príprave zločinu mal podieľať.

Záverom odvolací súd poukazuje aj na zmätčnosť navrhovaných dôkazov vo vzťahu ku preukázaniu žalovaného skutku a jeho samotného popisu obžalobe, ako aj v uznesení o vznesení obvinenia, keďže obžalovaným bola kladená za vinu príprava pokračovacieho zločinu lúpeže počas viacerých mesiacov roka 2017 do 27.10.2017, pričom obžaloba zabezpečovala a navrhovala primárne dôkazy z obdobia po dobe, kedy mal byť skutok pokračujúcej prípravy zločinu spáchaný (pribratie agenta do konania, stretnutie s obžalovaným V.. B. 17.11.2017, či zabezpečovanie fotografií obžalovaného V.. B. zo dňa 02.11.2017), a ktoré mali preukazovať, že príprava žalovaného zločinu je stále aktuálna.

Pri hodnotení dokazovania nemožno opomenúť ani záznam rozhovoru medzi obžalovaným V.. B.Á., svedkom K.. Y. a agentom L.. H., ktorý mal preukazovať jednak vytvorenie organizovanej skupiny a jednak prípravu zločinu lúpeže. Z neho však nemožno vyvodit' žiadne takéto skutkové okolnosti. Z prečítaného prepisu zvukového záznamu totiž vyplýva, že tento je nekvalitný, nezrozumiteľný a v konečnom dôsledku i nekompletný, často prerušovaný inými nezrozumiteľnými zvukmi. Na základe

uvedeného prepisu, keďže nie je zachytený reálne ako prebiehal, nie je možné potvrdiť, či vyvrátiť obsah vzájomného rozhovoru zúčastnených tak, ako o ňom vypovedajú obžalovaný V. B., svedok K. Y. a agent L. H. Zároveň však možno, napriek neúplnosti prepisu zvukového záznamu, konštatovať, že z útržkov zaznamenaného obsahu nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by či už samy osebe alebo aj vo vzájomných súvislostiach s inými dôkazmi mali preukazovať, že by obžalovaní V. B., E. Č., či svedok K. Y., alebo iní tvorili nejakú formu organizovanej a štruktúrovanej skupiny s určitou del'bou úloh medzi jej členmi. Taktiež tento záznam nedáva ani dostatočný podklad kontinuálne prebiehajúceho rozhovoru, ktorý by bol zárukou obsahu rozhovoru preukazujúceho reálnej prípravy zločinu lúpeže. Obsah predložených záznamov v niektorých jeho častiach vyznieva ako rozhovor infantilných osobností s nereálnou predstavou.

Takáto dôkazná situácia podľa názoru odvolacieho súdu neumožňovala uznať obžalovaných vinných z prípravy zločinu lúpeže v skutkoch 6/ a 7/ obžaloby, pretože skutkové okolností neboli preukázané bez dôvodných pochybností.

Odvolací súd nespochybňuje, že isté rozhovory a úvahy o možnosti spáchania oboch lúpeží medzi jednotlivými osobami, vrátane obžalovaných a svedka K. Y. prebehli, ale podľa názoru odvolacieho súdu nikdy nedospeli do podoby reálnej prípravy na ich spáchanie. V konaní boli preukázané len reči, či úvahy, ktoré mali povahu tzv. „pivných rečí“. Uvedeným úvahám napokon svedčí nielen výpoveď agenta L. H., ktorý výslovne uviedol, že žiadne nástroje a ani prostriedky sa nezadovážili, ba ani nedošlo k ďalšiemu stretnutiu s obžalovaným V. B., ale napokon aj skutočnosť, že k spáchaniu lúpeží nedošlo ani do februára 2018, pričom pri stretnutí s agentom sa mali zúčastnení rozprávať, že najlepšie by bolo to urobiť počas Vianoc, či okolo Mikuláša. O nereálnosti a naivnosti týchto „plánov“ svedčí aj spôsob, akým mal byť zabezpečovaný šofér na spáchanie lúpeže v Zakopanom. V jednom prípade mali obžalovaní V. B. a E. Č. dokonca nútiť J. Č., ešte v januári 2018, aby im robil šoféra pri skutku. Z toho je zrejmé, že nešlo v ich prípade o nejaké uvedomelé plánovanie ergo prípravu spáchania zločinu, a už vôbec nie organizovanou skupinou, keď ani po mesiacoch údajných priprav nemali obžalovaní jasno ani len v otázke, kto by im mohol robiť šoféra, a kto sa lúpeže mal zúčastniť.

Podľa § 13 ods. 1 Tr. zákona, je príprava na zločin konanie, ktoré spočíva v úmyselnom organizovaní zločinu, zadovážovaní alebo prispôsobovaní prostriedkov alebo nástrojov na jeho spáchanie, v spolčení, zhluknutí, návode, objednávaní alebo pomoci na taký zločin alebo v inom úmyselnom vytváraní podmienok na jeho spáchanie, ak nedošlo k pokusu ani dokonaniu zločinu.

Z ustanovenia § 13 ods. 1 Tr. zákona vyplýva, že príprava na zločin predpokladá aktívne a úmyselné vykonávanie v predmetnom ustanovení popísaných činností, pričom nedošlo ešte k pokusu ani dokonaniu zločinu. Podstatnou okolnosťou je práve aktívne a úmyselné vykonávanie takýchto činností. Príprava nedosahuje intenzitu konania bezprostredne smerujúceho k dokonaniu zamýšľaného činu, vytvára však objektívne podmienky pre ďalšie uskutočnenie zamýšľaného zámeru (R44/1964). Takéto aktívne vytváranie podmienok nebolo v konaní preukázané v potrebnom rozsahu a kvalite. Na naplnenie prípravy zločinu nepostačujú totižto len rozhovory, úvahy, či analýzy v teoretickej rovine. Tomu, že konanie obžalovaných V. B. C. E.. Č. za obdobie mesiacov roku 2017 do 27.10.2017 nenaplnilo intenzitu prípravy na spáchanie žalovaných lúpeží, nepriamo preukazuje aj výpoveď agenta L. H., ktorý v podstate vypovedal, že nič nebolo dohodnuté, a všetko preberali len v teoretickej rovine, komunikovali v hádankách. Napokon z útržkov prepisu zvukového záznamu zo stretnutia obžalovaného V. B.P., svedka K. Y. a agenta L. H. 17.11.2017 vyplýva mimo iné, že zúčastnení sa rozprávali o tom, aké veci, ktoré by bolo možné použiť na spáchanie skutku, má každý z nich doma.

Keďže vina obžalovaných nie je nepochybná ani po starostlivom vyhodnotení všetkých dôkazov, pričom do úvahy už neprichádza vykonanie ďalších dôkazov, odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku v celom rozsahu obžalovaných V. B. C. E.. Č. podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku oslobodil spod obžaloby pre tieto skutky, pretože nie sú trestným činom.

Odvolací súd podrobil prieskumu aj výrok o náhrade škody. Okresný súd poškodených spoločnosť Net - comen, s.r. ., A. A. Š. C. A.. E. Š. odkázal s ich nárokom na náhradu škody na civilný proces, keďže uzavrel, že títo si riadne a včas uplatnili svoje nároky na náhradu škody, avšak nakoľko je zrejmé z oboznámených zápisníc o zaistení vecí, o vrátení vecí, že veci pochádzajúce z krádeží boli zaistené a niektoré vrátené, je preto problematické a sporné ustáliť výšku spôsobenej škody bez ďalšieho dokazovania, ktoré by presahovalo rámec trestného konania, a preto súd týchto poškodených s ich

nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces. S uvedeným postupom konajúceho súdu sa stotožnil aj odvolací súd, tieto si osvojil a na ich základe rozhodol podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku odkazujúc menovaných poškodených s ich nárokom na náhradu škody na civilný proces. Na strane druhej ušlo pozornosti okresného súdu, že poškodený K. F. si vo svojej výpovedi zo dňa 10.05.2016 uplatnil riadne a včas nárok na náhradu škody, a keďže výška spôsobenej škody bola súčasťou súdom ustáleného skutku v sume 16.103,- eur, a vyplývala zo znaleckého posudku č. 23/2018 vypracovaného A.. H. Y., znalcom v odbore doprava cestná a odvetvie odhad hodnoty cestných vozidiel, za účelom ohodnotenia spôsobenej škody na vozidle poškodeného K. F., odvolací súd obžalovaných V.. B. C. E.. Č. na jej náhradu spoločne a nerozdielne zaviazal. Toto zistenie bolo podkladom pre zrušenie napadnutého rozsudku aj postupom podľa §321 ods. 1 písm. f) Tr. poriadku.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd na podklade odvolaní procesných strán rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.